

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Godina I. - Broj 17

izlazi subotom

Zagreb, 28. lipnja 2008.

Sadržaj:

- 2.....Razgovor
- 7.....Dodatak razgovoru
- 8.....IN MEMORIAM
- 14.....Prosvjed
- 15.....Antikorupcijski pogledi
- 16.....Zgodopis
- 22.....Osvrti
- 30.....ZAVNOH
- 32.....Podlistak
- 41.....Hrvatski jezik
- 42.....Roman
- 45.....Ispovjednikov kutak
- 46.....Kola i
- 47..... itatelji

Razgovor

Po svom djelu i življenju u Aziji tj. Kini, pokineženi Europejac, a po svom prosvjetno-uljudbenoj sklonosti Francuz, te po povijesnom ostvarenju Graanin Svijeta, hrvatskog korijena, svjetski putnik, diplomat u službi Kublaikana, ondašnjeg vladara Kine, trgovac i nadasve povijesno okarakterizirani mirotvorac.

Stranica 2

IN MEMORIAM

Dobio sam tužnu vijest od zajedničkog prijatelja, da je u Zagrebu 16. lipnja 2008., u 79. godini života, blago u Gospodinu preminuo prof. Zlatko Tomić. Hrvatska je izgubila književnoga giganta stoljeća.

Stranica 13

PRAVO NA ŽIVOT I NA HRVATSKU MISAO

Prisjetim se, tako, ne baš rijetko, Nezavisne Države Hrvatske. Neke što žive uz nas, a najsretniji bi bili kad bi živjeli bez nas, kažu, ta ona nije ni postojala. Ja pak znam, da su tu, gdje je ona „nije bila“, ipak živjeli pravi ljudi. Od krvi i mesa. S mozgom i osjećajima. Raali su se, pa i umirali, išli u školu, vjenčavali se, ljubili, pisali i čitali knjige. Voljeli pjesmu i tamburicu.

Pa nastavljaju. Ne, ne, ni njih nije bilo. Jednostavno, nije ih moglo biti. Otkud? Postojali su samo oni ljudi u šumi, iz šume, po brdima Banovine, Korduna, Like. I nitko više. Postojala je jedino njihova vlast i država, bez imena, bez područja, bez ustroja, bez spoznaje o samoj sebi. Ni od koga potvrđena. Izvan nje: Ništa.

Mi Hrvati, oni bivši i mi sadašnji tada još nerođeni, ekali smo svoju državu skoro tisuć godina. Da, a Jasenovac? I što? Zločini, genocid! Zločini, i? činili su ih u Jasenovcu Hrvati? Da? U ime te tzv. nepostojeće ustaške države? I? Bio je to samo pokušaj stvaranja zločinske države? Zločinske? Da, Hrvati su zločinski, genocidan narod!

I? Što i – morate nestati. Budite Jugoslaveni, kad ve Srbi ne kanite biti. čak i Europejci, kad vam je teško prihvatiti svoje slavenske korijene. Najbolje – bezimeno, što ne i bezumni.

Ne emo! Mi smo Dinarci. Hrvati. I samo to. Zauvijek. Ujete li

nas dobro?

Redovno svratim, nedjeljom, na Britanac (Britanski trg u Zagrebu). Prodaju se antikviteti, stare knjige i stare stvari iz tko zna kojih vremena. Volim knjige i asopise, razglednice ve ne toliko. Radujem se svakoj tiskovini iz doba Nezavisne Države Hrvatske koju susretnem, iako ih „nikada nije ni bilo“. Zato su mi, možda, i toliko drage. Poneku kupim, ne svaku. Znaju biti preskupe. Držim ih u rukama i privijam na grudima, kao majka tek rođeno dijete. I razmišljam. O naoštrenim noževima i Srbima koje u s njima klata? O batovima kojima u razbijati tvrde komunisti ke glave i prosipati im boljševiki mozak? O britvama kojima sje i etnike, pa im onako, uz put, piti prokletu krv? S nasladom.

Ne. Moje misli tada lebde nad blagim uzvisinama Hrvatskog Zagorja, nad dunavskim surducima, nad dalmatinskim brlozima i našim plavim uvijek bistrim morem. Nad Bunim i Laudonovim gajem.

Zato, ostavite me na miru. Ostavite nas na miru. Ne izazivajte kavgu, jer batina uvijek ima dva kraja., a Vrag nikada ne spava. Bez obzira što vi mislili, svijet zna:

„Zadnji put smo (u nogometu) pobijedili Hrvatsku 1942.“, sjeaju se talijanski kroničari. („Jutarnji list“, 14.6.2008.)

NA KAMENU UZ ČAŠU VINA S IVANOM ŠEGEDINOM (2. DIO)

Razgovarao:

dr. sc. Tomislav Dragun

Pitanje:

Pred o i nam onda, nakon punih 700 godina, stiže Marco Polo, može biti i Hrvat, vra aju i se s privremenog rada u inozemstvu?

Odgovor:

Po svom djelu i življenju u Aziji tj. Kini, pokineženi Europejac, a po svom prosvjetno-uljudbenoj sklonosti Francuz, te po povijesnom ostvarenju Gra anin Svijeta, hrvatskog korijena, svjetski putnik, diplomat u službi Kublaia kana, ondašnjeg vladara Kine, trgovac i nadasve povijesno okarakterizirani mirotvorac.

Prvi poznati Poli bili su bra a Nikola, Marko i Mate, te njihova sestra Flora. Iskonsko boravište obitelji Polo, bilo je na hrvatsko-jadranskoj obali.

Drugo poznato boravište ove obitelji je bilo u Carigradu i u Soldaia-i na Crnom moru. Venecija je bila tek tre e poznato stalno boravište ove obitelji, nesumnjivo, po evši od godine 1295. Isprava o Markovu ro enju nema nigdje, pa je to pitanje

predmet naga anja, u kojem Hrvatska, odnosno Kor ula ima jako mjesto (zbog postojanosti njegove povezanosti s Kor ulom), a Venecija slabo i gotovo nikakvo.

Putopisac Marko mladost je proveo djelomi no na putovanju u Aziju, od godine 1271., a djelomi no na radu u Aziji, te u jednom dijelu isto ne Europe, doslovce jugoisto ne Rusije i Ukrajine.

U toj službi naš Marko proveo je i svoju muževnu dob. Tamo je nau io etiri azijska jezika, među kojima kineski i perzijski. Bio je visoki službenik Kublaia kana, pa je u toj službi obilazio mnoga podru ja Kanova carstva.

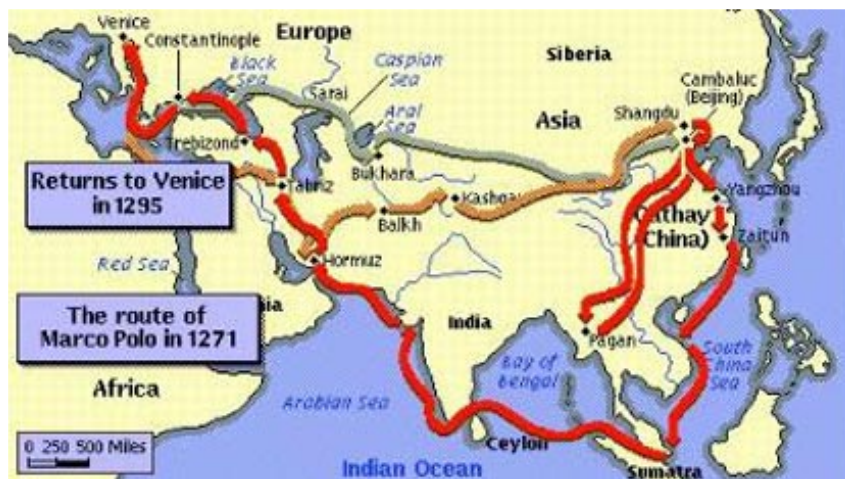
Ovaj pokineženi Europljanin, hrvatskog i kor ulanskog podrijetla, opisao je sve to u svojoj glasovitoj knjizi „Milijun“, putem pera Talijana Ruste Pizana, dragocjenom zapisu.

Taj zapis je prikazao azijske narode, pa i Mongole, a naro ito Kublai kana, u takvom svijetlu, da su Europljani dobili dragocjeno znanje o „Starom svijetu“.

Tako su se putem Markove knjige zblížila i pomirila ta dva svijeta. U tome je, dakako uz ostalo, Markova zasluga, u usporedbi s neuspjesima poslanstava koje je Europa slala u Aziju Mongolima, koji su ostavili jezovite dojmove europskih svjedoka njihova vremena i pohoda.

Ro ak, akademik i književnik pok. Petar Šegedin, nije bio sklon mome razmišljanju. Tako reku i do same smrti je negirao hrvatsko podrijetlo Marka Pola, da bi, naprotiv, u opisu mog temeljitog objašnjenja, nešto kasnije prihvatio moje stajalište i ciljeve.

„Obzirom da je Marko Polo, povijesno glasovito, ime svjetskih razmjera usko vezano za grad Kor ulu i Republiku Hrvatsku, nedvojbeno opravdava naziv brenda „Marko Polo Hrvatska“ i samim tim s velikim razlogom i zadovoljstvom naš hrvatski i kor ulanski XIII. Me unarodni „Marko Polo Festival“, pisme, vina, autohtonih proizvoda, klap-ske i tamburaške pjesme, folklor a i ljepote, nosi njegovo ime. Utoliko sam zadovoljniji, da je na prošlogodišnjem „Marko Polo Festivalu“ Grand prix

osvojio mladi kinesz Jang Xioaugang s mojom skladbom „Nek je sretna China i Croatia“, naravno uz nazo nost veleposlanika i visokog izaslanstva N R Kine.

Novinar Ve ernjeg lista Vladimir Car još je 1999. godine napisao:

DUH MARKA POLA: 700 godina nakon što je kora ao ulicama Kor ule

KOR ULANSKE SLI ICE Povratak Marka Pola na Kor ulu

Vladimir Car

Mali Toni ustaje u osam sati a ve u devet prodaje školjke u ulici u kojoj je nekada živio Marko Polo. Prošlo je gotovo 700 godina od kada je Marko Polo svjetski putnik, trgovac i istraživa Dalekog istoka kora ao ulicama Kor ule. No, duh tog legendarnog putnika koji je bio daleko ispred svog vremena i danas luta otokom Kor ulom, utjelovljen u nekim drugim osobama koje opaža tek slu ajni namjernik a nikako domicilni stanovnik. Na ime pravde, zar se ne kaže: „Nitko nije prorok u svom selu!“

„Kupite školjke, samo pet kuna i nema PDV-a“, odzvanja glas etverogodišnjeg Tonija, koji je uredno prilijepio na svaku školjku njezinu cijenu. Uredno poslagentane školjke i istaknute cijene, privukle su našu pažnju a želju da zabilježimo malog Tonija fotoografskim aparatom platili smo tek etiri kune, i sretni i zadovoljni ponijeli dvije školjke koje e nas sje ati na Marka Pola. Polupraznom ulicom iza naših le a odjekivao je tanki glasi malog Tonija: „Mama, mama, vidi što sam zaradio!“

Pobjeda Vitasovi a

Duh tih davnih vremena odveo nas je u selo Žrnovo, zaselak

Postrana, rodno selo Ive Šegedina. etvrtu godinu za redom u Kor uli Ivan Šegedin organizira Marko Polo fest, kako sam kaže, jedini festival na dalmatinskim otocima. O samom festivalu moglo bi se pisati satima. Tek možemo zajedna misao: „Izmeu plavca i pošipa, koje je vino Marko Polo više blagovao!“ Petar Šain više voli plavac i mi moramo priznati da je vino iz njegova podruma odli no! A našu pri u o plemenu Šain završit emo, vjerujte, na udan na in. Ribarskim trikom Šain. Iako nerado, Petar nam je otkrio tajnu kako na lak na in uloviti nekoliko kila cipala! Kratko: jedan lonac otprilike kao za kuhanje sarme, pokrijete prozirnim najlonom i u vrstite elastinim konopom. Zatim na sredini skalpelom napravite okrugli otvor promjera etiri centimetra. Kroz otvor ubacite u lonac šaku brašna. Na dno gdje pretpostavljate da obitavaju cipli položite lonac i ekate! Cipal kad osjeti brašno u e u lonac i ne zna izlazi. Provjerite sami!

Propjevao u 95.!

Pri a ima i nastavak. Ante Grbin, težak iz Žrnova, ima 95 godina i nije puno pjevao u životu. Život ga nije milovao. A onda je u 95. godini, uz blagoslov Ive Šegedina, propjevao još bolje re eno prorepao!

Ante je, kao najbolji reper, na Marko Polo festu nastupio uz kvartet Gorgonzolu i klapu Škoji s pjesmom „Dilila se ladja od kraja“ koja je proglašena najdalmatinskijom pjesmom festivala, a publika je pjesmu prihvatila s velikim simpatijama. I tako duh Marka Pola ini uda u najudnijem selu u Kor uli u Žrnovu - Postrani.

Kažu da se Marko Polo, kad je bio na Kor uli, naj eš e kupao u Lombardi na plaži Bili žal ili na

Zavalatici, takozvanom arinom moru. Danas su to najbilje plaže. Grand prix festivala osvojio je Alen Vitasovi s pjesmom „Nisam bio za tebe“. Pri e o festivalu ostavljamo novinarima sklonim senzacijama. Nas ovdje zanima duh Marka Pola, kojeg smo pronašli i u liku Ivana Šegedina koji svojom nepresušnom energijom pliva prsno kroz estradne zavrzlake i etvrtu godinu za redom uspijeva organizirati Marko Polo fest. Zalutate li kojom sre om u prostorije Šegedin d.o.o. i privla noj hostesi ili nekom od organizatora uputite jednostavno pitanje: „Tko su pobjednici prve ve eri festivala!«, dobit ete kratak odgovor: „Ne znam, morat ete sa ekati lvu, on sve zna!“

Ive Šegedin zna sve, vjerojatno i put za Daleki istok! Ive je direktor festivala, pjeva, piše tekstove za pjesme, sklada glazbu, a za kraj i njegova djevojka Irena pjevuši. A onako usput, Ive Šegedin je pobijedio samo prve ve eri Marko Polo festa po odluci publike s pjesmom „Živit emo o moj rode rodni“. Tek te prve ve eri podsjetio nas je na Zdenka Runji a, a vi koji pratite festivale pogodit ete zašto! Ve slijede eg dana taj osje aj je nadvladao duh Marka Pola koji smo osjetili u udnom selu Ive Šegedina Žrnovu, Postrani.

Kako podvaliti ciplima?

Petar Šain inspektor u op ini i veliki zaljubljenik ribanja, bio je naš doma in. Ive Šegedin imao je puno važnijeg posla! Prvo smo krenuli od vina i probali plavac iz konobe Šainovih. A onda je vrsni ribar izvadio ribu, šampjero za po etak, a doma ica je spremila blitvu i tikvice. Ako je ovako jeo Marko Polo nije mu bilo loše u životu!

Pada nam na pamet samo ljepše plaže na Kor uli a ovo o Mar-

ku Polu naravno da smo izmislili.

Pjeskovito tlo u Lombardi pogoduje kvalitetnom vinu Grk, ali u najpopularnijem kafi u Aqua koji se zatvara s prvim pijevcima, svi piju pivo. Vinove loze svuda oko vas, malo pošipa, plavca i grka, a ti udni ljudi piju pivo, nedostaju još samo evapi u somunu.

Plaže na Kor uli nisu pretrpane!

Gužve doživite tek u lokalnim kafi ima ili na doru ku u hotelu Park. U hotelu Park vas šokiraju parizerom i marmeladom a i duh Marka Pola nije ostavio utjecaj po pitanju ljubaznosti na osoblje hotela. No, ljubaznost osoblja ne e vas previše optereivati na otoku na kojem je vjerojatno iz morske pjene izašla i sama božica ljepote i ljubavi Afrodit!

Nad pošipom - pošip

Možda možemo re i još nekoliko rije i o vinu. Organizatori festivala došli su s dobrom idejom i prvog dana festivala priredili su na terasi hotela Liburna degustaciju vina. Vina su ocjenjivali gosti hotela, a izme u brojnih pošipa, po nama je kralj vina pošip najpoznatijeg vinara s Pelješca gospodina Grgi a.

Pri u o pošipu, festivalu Marko Polo, Ivanu Šegedinu, ribi, najstarijem reperu iz Žrnova, teško je završiti na neki originalni način. Možda bi bilo najoriginalnije završiti s nekom mudroš u koja bi pomogla da se Marko Polo fest održi i u slijede em tisu lje u, ali na daleko ve oj razini. Tu mudrost trebat e pogledati u knjigama o Marku Polu. Treba tražiti pod slovom „S“. Kad je ovjek toliko putovao sigurno je imao jake sponzore, a ni lvi Šegedinu ne e biti teško održati duh Marka Pola na otoku.

Pitanje:

Volio je Marco Polo, zacijelo, vino, ulje, sunce i more. „Feštu od vina.“ Mi tako er?

Odgovor:

Ve trinaestu godinu za redom u suradnji s Hrvatskim zavodom za vinogradarstvo i vinarstvo odra ujem prezentaciju, degustaciju i ocjenjivanje vinskih proizvoda, kako bi na taj na in izvršili klasifikaciju i kona ni odabir najboljih vina tj. hrvatskih proizvoda. U sklopu takozvane senzacije svake godine radimo i katalog vina „Marko Polo Wines“ u koji se ne može tek tako lako u i i predstaviti. Po pravilniku o sudjelovanju i izlaganju vinskih proizvoda na Festivalu, svaki proizvo a vina se mora dokazati svojom kvalitetom i to pred Me unarodnom komisijom za ocjenjivanje vina. U tom kontekstu, samo prolaze oni najbolji, najkvalitetniji i najuporniji. Katalog „Marco Polo Wines“, možete pogledati kao i sve informacije na web-u: www.marcopolofest.hr

Pošip Marko Polo

Zadruga ili udruga bi trebale kontrolirati, povezivati i poticati lokalno stanovništvo na razvitak i proizvodnju i biti sveza mikro proizvodnje, nasuprot stranih i jakih brendova koji osim neproizvo a ke stvaraju i potroša ku konfuziju na hrvatskom tržištu i kontra produktivno utje u na razvitak seoske proizvodnje i gospodarstva.

Stoga i predlažem realizaciju zajedni kog jedinstvenog Gospodarskog operativnog centra „Marko Polo“, kao turisti ko - gospodarskog projekta zanimljivog za cijelu Hrvatsku.

U ovom slu aju vrijednost naših proizvoda bi bila neupitna kako za naše tako i strana tržišta, upravo poradi klasifikacije, koja je temelj vrednovanja svakog proizvoda na tržištu. Našim dosadašnjim aktivnostima sam prezadovoljan. Naša vina su sve bolja i kvalitetnija tj. zadovoljavaju sve odlike vrhunskih vina, a onaj tko je dobio nagradu za svoje vinske proizvode na Festivalu, pošteno ju je zaslužio mukotrpnim i teškim radom i odricanjem. Nabrojio bih samo neka od naših vina koja ne da su najbolja ve su izazov za cijeli svijet: „Pošip Marko Polo“ – PZ Pošip ara , Plenkovi ev „Zlatan Plavac“, graševina „Ledeno vino“ i „Traminac“ – prosušene bobice - Kutjevo, „Babi “ – vrhunski i „Prošek“ - slatki – Vinoplod – Šibenik, „Dinga “ - PZ Potomje, Sv. Ana – vrhunsko bijelo vino PZ – Putnikovi , „Matuško“ – Dinga i Dinga PZ – Potomje, Pošip Sv. Ivan – vrhunsko bijelo vino ara, „Plavac mali“ i „Pošip“ – Grgi – Pelješac, „Dinga – Mili i “, „Postup“ – Madirazza – Pelješac, „Merlot Bariq“ i „Bogdanuša“ – Dalmacijavino Split, „Dinga “ i „Ivan Dolac“ – Badel 1862., „Traminac“ vrhunski i izbornu predikativno

no – Ilo kih Podruma i dr. Stoga neka dragi Bog blagoslovi naše vinare, uljare i proizvođača e svih proizvoda, jer samo „Vjerom u Boga i svojih deset prstiju, do rezultata možemo doći“.

Pitanje:

Zato se valjda, zajedno s Marcom Polom, ve 13 godina bavljamo na „Marco Polo Festu“, festivalu pisme i vina. Kako to izgleda ove godine?

Odgovor:

Raspjevani otok uvenih vina, romanti nih uvala, bujnih empresada, udesnih krajolika i u 2008. godini e otvoriti po 13. puta svoje dvore: glazbi, vinu i ljepoti. Odjeknut e kale i fortece, portuni i pjacete.

Šetnice kojima je nekada gizdavo kora ala ljepotica Korkyra i svjetski putnik Marko Polo, opet e živnuti i postati najljepši ures otoka Kor ule.

Kako bi i XIII. Me unarodni Marko Polo Festival pisme, vina, lipote i autohtonih proizvoda u gradu Marka Pola u inili najboljim do sada, pozivamo Vas i ovim putem, da Vašim dolaskom uveli ate naš program.

Svake godine ili bolje re eno svaki novi Festival je pri a za sebe. Nova nada i nove poruke u pjesmama, svetinji dana i noći. U pjesmi i uz pjesmu možeš sve iskazati: zadovoljstvo ili nezadovoljstvo bilo sociološke, ljubavne ili neke druge naravi. Ove godine, kao i svake, Festival se svodi na povezivanje i druženje sjevera i juga Hrvatske, kao i zemalja u našem okružju. Pjesme su uglavnom veselog karaktera, dakle zabavne s mediteranskim štihom, nešto sli no ali ipak modernije od nekadašnjih „Splitskih fes-

tivala“. Kroz odre ene poruke u pjesmama, pokušao sam sa svojim suradnicima i kolegama glazbenicima ukazati na odre eno zadovoljstvo ili nezadovoljstvo stanja u našem okružaju, ne bili na taj na in pokušali zajedno utjecati u pozitivnom smislu na ja anje svijesti hrvatskog društva. Duboko se nadam da emo svi zajedno uz vrhunska i kvalitetna vina s naših i inozemnih lokaliteta iz grada Kor ule, ponijeti i ove godine nova iskustva, spoznaje i uspomene kako s 40 novih pjesama tako i s 80 vrhunskih i kvalitetnih vina.

Uvjereni smo da e i XIII. Me unarodno i tradicijsko izdanje Marko Polo Festivala iznjedriri mnoge vrhunske i kvalitetne vinske i autohtone proizvode i lijepe skladbe, koje e se dugo pjevati, a u pjesmama e se osje ati miris loze i masline, sve ari mora, izljeva ljubavi i sjete, ežnje i divljenja, ali i ponosa na grad Marka Pola, Otok Kor ulu, Županiju Dubrova ko – neretvansku i cijelu našu Domovinu Hrvatsku

Pitanje:

Mate Buli , Vinko Coce, Šima Jovanovac. Sunce, vino ili ljubav? Ili sve to skupa?

Odgovor:

Šima Jovanovac - Slavonac, Mate Buli – Hercegovac, Vinko Coce – Dalmatinac i da nije opravdano izostala sarajevska sopranistica i diva Ana Babi , eto nam koridora preko Bosne i Hercegovine. Koridor je vrlo važan kako zbog pisme i vina tako i radi povezivanja cijele regije. Bez povezivanja, kulturnog i gospodarskog razvitka naša produktivnost u budu nosti je okrnjena i neiskorištena. Osim predvi enih mostova, kao hrvatski branitelj izražavam ve-

liku volju i želju za povezivanjem, posebice za funkcionalnost odnosa s Bosnom i Hercegovinom, a i siguran sam da je za BiH to veoma zna ajno u odnosu na Republiku Hrvatsku. Nisam nikada želio upotrebljavati strane izraze s željom da me svi ljudi razumiju, ali sada isti em da marcijalizam u današnje vrijeme nikome nije potreban. Nekad, ne tako davno, ljudi nisu ništa imali i opet su živili. Danas imamo sve i nikada nam nije dosta! Zato: Tko živi s pjesmom, vje no e ostati mlad. A u vinu ugasimo tugu, jal i zlo u i zapjevajmo svi zajedno na Marko Polo Festivalu, jer samo ljubav može pobijediti sve!!!

Pitanje:

Vi ste direktor festivala. Tko ga, kako i uz iju naklonost prire uje?

Odgovor:

Zemlja sunca, prekrasnih plaža, istog mora, prepoznatljivog i zdravog ukusa i mirisa je prirodni sklad ovjekovje eno vinogradarstvom i vinarstvom. Od pamtivijeka željan svojih sloboda, a unato politi kim i povijesnim doga anjima i sukobima, hrvatski težaka je danas ostvario svoj san, svoju samostalnost. Kroz cijelu hrvatsku povijest, vino je ovdje esto bio jedini izvor života i teža ka sudbina: Dar s neba, suza matere zemlje i izvor života. Vinova loza je posebno uzgajana u Dalmaciji, još prije Kristova roenja. Dolaskom u Dalmaciju, stari Grci su znatno utjecali i potencirali uzgoj kvalitetne vinove loze, kvalitetu vina i posebno kulturu ispijanja vina. Od tih vremena do danas vinogradarstvo i vinarstvo ostaju i nadalje glavno poljodjelsko zanimanje pu anstva.

Zbog zemljopisnog položaja, izvornosti, tradicije i kvalitete, plemenito vino Hrvata, stari Heleni su nazivali "Napitkom Bogova".

"VINCE HRANI, VINCE LI I, VINCE KRIP!" stara je hrvatska poslovice, jer se od pamtivijeka na ovim prostorima živjelo: Za vino, od vina i sa vinom.

Po završetku Domovinskog rata i u ast 700 godina od povratka Marka Pola iz Kine, obe ao sam svojim suborcima dok smo još bili u obrani suvereniteta Republike Hrvatske, da u organizirati najbolji Festival u Hrvatskoj. I to upravo radim: s velikom voljom, odricanjima i svim žarom duše u ast naših najmilijih, koji su dali život za našu samostalnost, u ast prijatelja koji mi je izdahnuo na rukama.

Nezamjenjiv sklad prirodnih ljepota, duboki neiscrpn korijeni mediteranskog okružja, zemlja napojena znojem i vrijedne ruke hrvatskog težaka su jamac vrhunskih vina, ali i kvalitetne pjesme. Pjesma i vino, svetinje života, svetinje dana i no i, nešto nježno i dodirljivo. Zbog toga po imo zajedno, na put k svome srcu, po imo s pjesmom i vinom, jer tamo nas uistinu eka ljubav, ljubav i sre a za ljude cijelog svijeta.

Budite naši dragi gosti u našem raji ili bar nakratko Kor ulani u danima našeg XII. Festivalskog izdanja.

Pitanje:

Šegedin d.o.o. nije samo „Marco Polo Fest“. To su, ako se ne varamo još i razvojno-poslovni projekti „Marko Polo Land“ i „Marco Polo Brand“, zar ne? Imate ak i vinsku cestu, a bavite se i nekretninama..

Odgovor:

Pjesmama poti em na razvtak

hrvatskog gospodarstva i afirmaciju tradicijskih vrijednosti, koje su tijekom rata i socijalnih nepriklina u Republici Hrvatskoj zapostavljene i zapuštene, a odraz su iseljavanja mlade hrvatske populacije u afirmirane svjetske centre. Kako bi Hrvatsku u inili jakom i stabilnom tržišno - gospodarsko – turisti ki – poljodjelskim destinacijom, izdvojili smo i zaokružili tri vrlo važna i povezana segmenta i projekta za opstanak posebice mlade i nezaposlene hrvatske populacije: „Marko Polo Fest“, „Marko Polo Land“ i „Marko Polo“ – Brand. S obzirom da Hrvatska ima preko 35% neobra enih i zapuštenih podru ja, javnim isticanjem i nesebi nim zalaganjem program „Marko Polo Hrvatska“ dostavio sam svim meritornim državnim institucijama, kako bi ih uvjerio, poti u i na naš važan gospodarski projekt s ciljem održivog razvojnog procesa Republike Hrvatske na putu k Euro-atlantskim integracijama. Nekretnine su širok pojam. Ja se bavim onima koje ljudi ne vide, a koje imaju znatno ve e vrijednosti od onih u kojima ili na kojima obitavamo. Poljodjelska zemljišta, vidikovci posebice na otocima, priobalju, pa i u Zagorju, maslinici, pašnjaci, i zapušteni prostori obrasli niskim raslinjem i makijom, porušene poljske ku ice kao spomenici kulture nulte kategorije, moje su nekretnine i izazov. Tu je naš mir, mjesto i vrijeme za opuštanje i obiteljsku sre u. „Okrenimo se prirodi, jer ona nam daje sve a mi kao da joj ne vjerujemo“.

Pitanje:

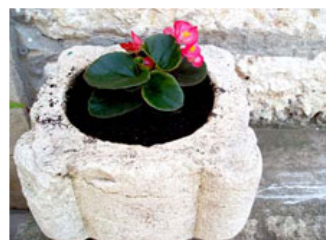
Na kraju, kad se srce uz vino razgali zna biti i milostivo. Održavate li i priredbe humanitarne naravi?

Odgovor:

Lijepo je biti jedan uz drugoga kad zatreba. Nesebi nost je uvijek bila moja odlika. Volim kada me ljudi razumiju i kada mi pomognu. Ali na isti na in se osje am sretnije, kada to ja mogu u initi nekome, kome je pomo važnija i potrebnija nego meni samome. Genetski sam naslijedio pozitivnu energiju, koju uglavnom koristim za pomo povrije enima kod uganu a, iš ašenja ak po potrebi i kod prijeloma.

Nastupao sam na raznim Festivalima i organizirao mnoge humanitarne akcije: na do eku Sv. Oca Ivana Pavla II. u Splitu pred oko 1,000.000 hodoasnika kao kantautor s pjesmom „Sveti O e uvaj nas“, na Zagreb Festu, na Festivalu „Melodije hrvatskog Jadrana“, na Opuzenskom Festivalu „Melodije hrvatskog juga“, na Festivalu „Melodije Mostara“, itd. Do sada sam napisao preko 350 pjesama od kojih sam preko stotinjak i uglazbio, a izvode ih: Vinko Coce, Mate Buli , Šima Jovanovac, T.S. Slavonski San, Nenad Kero, uka ai , Teo Braj i , Stivideni, Mirela Bunoz, Vladimir Ko iš – Zec, Vesna Neži – Ruži , Goran Mikuli i , klape: „Ošjak“, „Kumpanji“, „Plo e“ i mnogi drugi, kao i ja sam.

Organizirao sam mnoge Humanitarne koncerte: dva koncerta za Hrvatsku liga protiv raka, dva koncerta za izgorjelu Pedijatriju Klini ku bolnicu Sestara milosrdnica u suradnji sa „Zagrebba kim mališanima“, više akcija za pomo djeci s posebnim potrebama u razvitku „Moje Sunce“ i dr.

MARKO POLO ŽIVI

Danas mnogi svjetski priznati i poznati sportaši, glumci, umjetnici, ljudi raznih životnih opredjeljenja i zanimanja, uglavnom i najviše iz financijskih razloga napuštaju privremeno svoje prebivalište tj. državu iz koje potječu, identificiraju i sebe kao članovi zajednice za koju ostvaruju rezultate. Obzirom da stara poslovica glasi: „Vrijeme je novac“, razumljivo je samo po sebi, ali opravdava i činjenica, da su ljudi u najtežim životnim okolnostima, bilo to zbog rata ili siromaštva napuštali svoja ognjišta i domove. Današnje seobe za razliku od onih povijesnih su uglavnom financijske naravi: Zbog zarade. Uostalom svatko je kreator svog života i svoje sreće.

Identitet bilo koje osobe nije upitan, jer siguran sam da se svog podrijetla i svojih korijena nitko baš tako lako ne odriče, bez obzira u kojoj zemlji svijeta postiže svoje rezultate.

Tim i više osjećam potrebu istaknuti slijedeće:

Evidentno je, a apsurdno evoluirati činjenice o podrijetlu Marka Pola. Njega svakako treba svrstati među najveće Europejce svih vremena, uspoređujući i blijeđe tragove u Europi i njegova dijela u NR Kini s djelima Pape Ivana Pavla II., Majke Tereze i slikih ljudi, koji su iza sebe ostavili pozitivan utjecaj na ljudske mase. U ovom slučaju apsolutni dokaz o podrijetlu Marka Pola kao prvenstveno mirotvorca, putnika, trgovca, istraživača Dalekog istoka, koji za sobom u ono vrijeme Europi

donosi dah kulturnog i svekolikog bogatstva iz zemalja „izlaze eg sunca“ ne bi nikako trebalo biti upitno.

Ime Marka Pola, za razliku od zasluga i osobina ovog veličanstvenog Europejca, zapravo ne bi trebalo biti predmet protuslovnih rasprava. Osim grada Korčule i NR Kine i nije mi poznato da bilo tko osim pojedinaca u svijetu kroz razne institucije preferira lik i djelo Marka Pola. Marko Polo uistinu nije predmet i nema potrebe za prejudiciranjem njegovog podrijetla. Činjenica je da je Europejac. Unatoč svemu kor ulanin. U svakom slučaju skromne povijesne činjenice i zapisi potvrđuju njegov boravak, pa čak i u Korčuli. Ako uistinu u to ne vjerujete onda vam evo još jedne činjenice o tome.

Iskapaju i starogradsku jezgru Korčule, ukoliko bi to dozvolio UNESCO, cijela priroda i nesuglasice oko Marka Pola bi zauvijek imale rasplet u gradu Korčuli. U gradu koji ima dušu. U gradu koji je unatoč ljudskim ambicijama i vertikalama u svjetskom businessu ostao sačuvan na ponos Republike Hrvatske i cijele UNESCO-ve kulturne svjetske baštine, koja mu baš i ne izlazi u susret.

APOLOGIJA ZLATKA TOMIĆIĆA

Akademik **Mirko Vidovi**, Pariz

Sad kad Zlatko Tomićić poiva u svojoj zemlji Hrvatskoj koju je ljubio iznad svega, za njegov ukop može se reći da se je sjedinio s onima koji su stvarali našu povijest. Ni manji ni veći od miljokaza naše duge i asne povijesti.

Premda među nama nema velike razlike u godinama, Zlatka Tomićića sam 'otkrio' još kao student književnosti, budući da smo u 'obveznoj literaturi' imali i "Antologiju hrvatskih pjesama u prozi", koju su uredili Dragutin Tadijanović i Zlatko Tomićić, a objavila, godine 1958, Matica hrvatska. Obično se kolektorskim poslom u književnosti bave 'nesu eni' pjesnici, no Zlatko je u svakom pogledu bio izuzetak u naše vrijeme u muhoj sudbini našeg naraštaja. Bila je to velika hrabrost staviti sve što su naša dva barda prikupili pod zajednički nazivnik "hrvatskih pjesama" a ne 'pjesama iz Hrvatske'. Tadijanović je izvuкао živu glavu u mračnom vremenu tamanjenja hrvatske misli zahvaljujući prijateljevanju s Ivanom Goranom Kovačićem, a Zlatko pak u paklenim godinama totalnog kulturnog autizma zahvaljujući drugovanju sa srbijskim nesretnim pjesnikom Brankom Miljkovićem - autorom onih zagonetnih stihova: 'Hoće li sloboda umeti da peva, kao što su sužnji pevali o njoj'. Branka su jednog jutra našli kako visi o grani neke trešnje navodno - na Trešnjevci. Na kojoj je, blizu Pionirskog kazališta, u jednom od stanova podignutih u vrijeme musolinijevske diktature, za potrebe odbjeglih Istrana, živio naš lički bard.

Ime Zlatka Tomićića postalo je mitski pojam pojavom "Hrvat-

skog književnog lista" godine 1968. Bio je to više nego znak da u otvorenoj svađi između bloka Aleksandra Rankovića i onog oko JBT samo zdrav razum uvijek žedan istine može promijeniti odnose u korist veće slobode. Tako je HKL postao platforma s koje su se i ne samo svom hrvatskom narodu obračunali brojni ušani književni i drugi stvaratelji, pa čak i jedan slovenski general, Jaka Avšič. Jovan Prica je bio onaj hrvatski Srbin koji je svoju Liku suosjećao sa Zlatkom i Udbašićima su sve moguće uinili da ne dođe do reaktualizacije 'Rijeke rezolucije', ni 'Zadarske deklaracije' a najmanje ona 'Hrvatsko-srpska koalicija' u Saboru o kojoj je pisao HKL, pa su Pricu salijetali dok ga od Tomićića nisu otrgli.

a, koji je bio u tiskari u Sloveniji, zabranjen je, skinut s tiskarskog stroja, tek nekoliko brojeva koji su bili namijenjeni za završne korekture i za arhiviranje, ostalo je neuništeno.

S tim brojem, Zlatko Tomićić je dospio godine 1969 u Švicarsku. Tamo, u Luzernu našli smo se zajedno na recitalu poezije u povodu veće tradicionalnog Hodoaša u Einsiedeln u Italiji, zajedno s pok. Lucijanom Kordićem, Vinkom Grubišićem i drugima, svoje stihove. Ja sam tom prilikom pročitao svoju pjesmu "Slijepi u hramu", objavljenu u predzadnjem broju HKL.

No, onemogućen daljnjem izlasku HKL-a, Matica Hrvatska je pokrenula 'Hrvatski tjednik' s pretpostavkom da će taj tjednik za kulturu i društvena pitanja

Kordić, Tomićić i Vidović, prilikom recitala poezije u Luzernu, 1969.

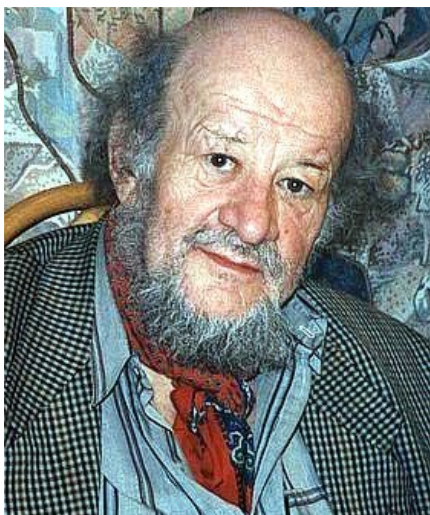
No, skoro nenadano provrio izvor u pustoši duha u izmjenjivoj Hrvatskoj nakon samo osamnaest izišlih brojeva, bacio je u stanje alarmantnog straha od Tomićićevih 'Gromova krepostnog duha', devetnaesti broj HKL-

objavljivati 'kontrolirane' tekstove. Ta inačica HKL-u omogućila je udbaškim kaponjama da ugašise "Udruženje zajednice samostalnih pisaca TIN", koje udruženje je stajalo iza HKL-a.

Nisam bio iznenađen kad je zagrebački 'Vjesnik' objavio na četvrti stranici članak 'Tanjuga' pod naslovom: "Zabranjen rad Udruženja zajednice samostalnih pisaca TIN". U tom članku sam pročitao i slijedeće rečenice:

"U jednom broju HKL-a objavljena je pjesma Mirka Vidovića, politički kog emigranta koji živi u Francuskoj". To je, u tom članku (od 17. travnja te godine) i jedini citirani 'dokaz krivnje' za tu zabranu.

No, koncem godine 1969, Zlatko Tomić je zatražio putovnicu u želji da posjeti Pariz. Vjerojatno su SUP-ovci mislili da želi emigrirati, pa da ga se oslobode, dali su mu putovnicu. Zlatko Tomić je došao u Lyon, gdje je kumovao mom sinu Zvonimiru. Sobom je donio i devetnaesti broj HKL-a u nadi da ga objavimo 'reprint izdanjem' negdje u zapadnoj Europi. Poslali smo fotokopije istavog broja u London na adresu Jakše Kušana. Kušan je glavne priloge prenio u jednom od brojeva 'Nove Hrvatske'.

U proljeće 1972, kad sam već bio na robiji u Staroj Gradišci, podignuta je protiv mene i druga optužnica. Htjeli su izvesti na sud i mene i Zlatka Tomića zbog navodnog 'tajnog udruženja emigracije i podzemlja', ali

nije došlo do našeg zajedničkog suđenja. Sudili su nas odvojeno, ali smo se ipak našli zajedno u logoru u Staroj Gradišci 1973.

Zlatko Tomić se je iz Lyona vratio u Zagreb, nakon našeg dugog razgovora o potrebi da se bude na licu mjesta, da ne bi došlo do 'orjunaštva' i u području kulture, pod isprikom hrvatskosti. Naša suradnja je počela 'ispod žita' sve do mog prvog povratka u Domovinu, godine 2000.

Po drugi put Zlatko je došao k meni u Lyon, u goste, u srpnju 1989. Išli smo zajedno u Avignon i dogovorili smo zajedničko pokretanje novog časopisa u Zagrebu. Trebao se je zvati 'Matoš', ali udbaši to nisu dopustili. Konačno naslov bio je 'Ognjište'. Prvi i prava slobodna govornica za one koji su se oslobodili posljedica ropstva i straha. To je ujedno, i još uvijek, bilo jedino takvo široko demokratsko gasi-lo. Razni pritisci i unutrašnja nevjera onemogućili su daljnje izlaženje 'Ognjišta' - uskraćivanjem državnih dotacija u zemlji za koju smo zlopatili u tužnini i odrobijali svoj 'vojni rok' bez ikakve plaće i naknade...

Kad sam se prvi put vratio u Domovinu Zlatko mi je, na lijepom imanju njegove družice Višnje Plemić, u Mekušju kod Karlovca, ispričao 'de vive voix' mnoge stvari koje mi nije uspio dojaviti prije oslobodjenja u svojim 'podzemnim' dopisima.

Rekao mi je da ga je, prije prvih slobodnih izbora (bez slobodnog tiska!), po etkom 1990 u Klubu književnika, sreo Franjo Tuđman, stavio mu ruke na ramena i rekao: "Hoćemo li, Zlatko, zajedno u budućnost?". Na to mu je Zlatko, ugodno iznenađen Tuđmanovim pitanjem, uzvratilo: "Šta, i vi pristupate Hrvatskoj stranci prava?". Zlatko mi je rekao, da se je nakon tih riječi, Tuđman naglo promijenio u lice i uzvratilo mu: "Nećemo tako daleko u prošlost".

Od tada pa do svog ukopa, Zlatko Tomić je živio ne samo na margini stvarnosti, nego i pod stalnom policijskom prismotrom. O tome me je redovito izvještavao. Imam itavi jedan kofer tih izvještaja, koja se već sad nalaze na sigurnom mjestu u Domovini.

DJELO Zlatka Tomića ne može biti definirano ni u ikojoj tezi, ni u monografiji, pa ni u životu sad živih naraštaja. To djelo je jedinstveno u hrvatskoj kulturnoj povijesti uopće. Po svojoj povijesnoj ulozi, Zlatko Tomić je bio - Ljudevit Gaj XX. stoljeća. Hrabro je otvorio vrata budućim generacijama. Kroz ta vrata do daleke trijumfalne kapije - do posvemašnje slobode savjesti - vodi - put istine. On je u duhovnoj stvarnosti nekog dalekog posve slobodnog hrvatskog naraštaja biti trajno pamćen kao - Sokrat koji je svoje riječi zapisao. Da ih drugi zapamte. I po njima dobiju dokaz da se može dostojanstveno - kao "Uspravni ovjek" živjeti i u ropstvu, i u tamnici, pa i pred onima koji neskriveno vrebaju na svakom koraku neki izgovor da nas unište.

Zlatko Tomić je odselio u budućnost. Tamo nas sve čeka. Ako budemo imali prisebnosti. Neki će stići brže, neki kasnije. Jao onima koji tamo nikada ne dospiju. Jer Zlatko nije me u mrtvima. On je ušao u život vječno.

SJEĆANJE NA + ZLATKA TOMIČIĆA

Dobio sam tužnu vijest od zajedničkog prijatelja, da je u Zagrebu 16. lipnja 2008., u 79. godini života, blago u Gospodinu preminuo prof. Zlatko Tomić. Pritom sam osjetio ne samo osobni gubitak nego me je još više ražalostila činjenica da je Hrvatska izgubila književnoga giganta stoljeća.

Što se još može reći o pjesniku, književniku, putopiscu, novinaru, filozofu, rodoljubi, robijašu i mučeniku Zlatku Tomiću, a da to nije rečeno?

Nakon što je utemeljio Nezavisnu književnu grupu „TIN“, u Zagrebu 1965., u Ohridu je 1966. napisao stihove Hrvatska, ljubavi moja, koja je uz Lijepu našu... kao najljepša hrvatska pjesma i najviše puta bila citirana, a prevedena je gotovo na sve jezike svijeta.

Hrvatska, ljubavi moja

I ovdje sam tvoj sin

I ovdje sam tvoje ime

I tvoj sjaj

Hrvati, koji su živjeli u izgnanstvu tijekom minulog stoljeća, kada su pročitali stihove pjesme – Hrvatska, ljubavi moja, usvojili su tekst i oblikovali ga u „Hrvatsku emigrantsku himnu“, koja je bila citirana na svim druženjima hrvatskih državotvornih skupina u svijetu.

Vjerujemo da je upravo tako snažan odjek njegove pjesme, odnosno izrečene ljubavi za Hrvatskom, bio povod Tomiću i da s grupom TIN pokrene izdavanje „Hrvatskog književnog lista“ 1968., koji je nakon godinu dana (1969.) bio zabranjen.

Zlatko Tomić je zbog svog književnog rada bio nekoliko pu-

ta kažnjavan i zatvaran od 1958. do 1982. godine. Mada je bilo zabranjeno izdavanje HKL vlasti nisu bile u mogućnosti zabraniti Hrvatima glasno razmišljanje o rušenju Jugoslavije, što se je i očitovalo u organiziranju pokreta pod imenom „Hrvatsko proljeće“, kojeg su hrvatski intelektualci i studenti doživjeli kao novu renesansu u Hrvatskoj.

U predgovoru, u knjizi Bosnom ponosnom napisao sam kako je moj susret s „Hrvatskim književnim listom“ 1968. godine ustvari bio zamašniji literarni susret s književnikom i pjesnikom Zlatkom Tomićem. U to vrijeme napisao sam kritički osvrt u „Hrvatskom putu“ o razvoju HKL kao ponovnom buđenju hrvatske nacionalne misli, što se kasnije vidljivije očitovalo kroz nicanje drugih hrvatskih listova i, konačno, kroz dolazak Hrvatskog proljeća. Dvadeset godina poslije tiskanja prvog broja HKL, sreo sam se s prof. Zlatkom Tomićem, urednikom toga izvornoga hrvatskoga glasila, u stvari prvog hrvatskog državotvornog glasila nakon četvrtstoljetnog grcanja u šutnji, i osobno upoznao ovdje koji je tada utemeljio nove oblike hrvatskog nacionalnog bivstva. Tomić je bio ne samo preteča novog hrvatskog slobodoljublja, već se slobodno može reći i preteča slobodarskih pokreta u Istočnoj Europi, primjerice pokreta Solidarnosti u Poljskoj.

Euforija hrvatskih studenata bila je eufemizam za jugoslavensku vrhušku, posebice za Tita, koji je shvatio da dolazi kraj njegovoj diktaturi - i odlučio se na ponovni progon hrvatskog naroda. Gotovo cijela intelektualna

elita u Hrvatskoj bila je kažnjena: neki su izgubili zaposlenja i položaje, a većina njih dobila je višegodišnje zatvorske kazne i bila mučena i prebijana.

Tomić je umro pet godina u Staroj Gradiški, a nakon izlaska bilo mu je zabranjeno pisanje još četiri godine, pa su mu produžili za još etnaest godina. U zatvorima je obolio od Hepatitisa C, od koje je bolesti i umro. Od iste bolesti umro je i Vlado Gotovac, koji je zajedno s Tomićem bio zatvorenik.

Hrvatska se oprostila od Zlatka Tomića 19. lipnja 2008. na groblju Miroševac, u sjeveroistočnom dijelu Zagreba, u Dubravi, gdje je položeno njegovo tijelo na vječni počinak, u Lijepoj našoj... koju je neizmerno volio i za koju je živio i patio.

Smrt nije otrgla Tomića iz Hrvatske, niti iz srca hrvatskih domoljuba diljem svijeta, nego je tek uzela njegovo ispačeno tijelo, a njegovu dušu je uzeo Svevišnji u svoje okrilje u Kraljevstvu nebeskom.

Tomić nam je ostavio sedamdeset objavljenih knjiga, a još ih je ostalo tridesetak u rukopisu, koje će, nadamo se, biti objavljivane. Ovdje velikog uma i razumijevanja, mudroslov i hrvatski književni bard, ostavio je spomenik velik poput piramide, sazidane od pisanih riječi koje su pune bogatstva u izričajima i težine u porukama.

U tom Tomićevom književnom bogatstvu nalaze se i dvije knjige koje smo objavili u nakladi „Hrvatskog putića“: glazbeno-scensko djelo (libretto) Petar Svačić (1989.) i putopis Bosnom ponosnom (1994.). Tomić je u svom putopisu po Bosni sliko-

vito opisao mnoga mjesta i naselja, koja nikad ne e vidjeti budu i naraštaji, ostat e im tek sje anja na opise ovog izvanrednog putopisa i uz ponešto mašte kakva je bila Bosna koje više, nažalost, nema. On je to predo io u 15. pjevanju svojeg Bogumilskog groblja:

U dvoru bosanskome,

mole se za dobar Svršetak,

hljeb blagoslovljeni, u crnom ruhu.

Samo što sam s Tomi i em, u njegovom putopisu o Bosni, „prošetao“ ulicama i sokacima moje uže domovine, obradovao me je sa svojim drugim putopisom: Ledenjak iznad Lake Louise, (2003.) i do arao ljepote Kanade, moga novog prebivališta; opisao je toplinu ljudi da ovjeku srce zadrhti od radosi, i hladno u ledenjaka da se itatelju ruke smrznou, knjiga je ispunjena izvanrednim zapažanjima onih bitnih pojedinosti koje krasi ovo monumentalno djelo.

Mogao bih, što kažu, danima pisati o Zlatku Tomi i u, jer smo imali prili no zajedni kih dodira i susreta u našem publicistikom radu, ali za ovaj put i - uz ovu tužnu prigodu, završit emo ova sje anja na Zlatka s njegovim rije ima iz putopisa po Kanadi.

„... mogu Vam otvoreno re i da sam kao mlad ovjek, idealista naravno, želio napisati zbirku poema nad kojom e svi moji itatelji osjetiti moju bol, moju sramotu i moju bijedu, koju sam ja osjetio itaju i i doživljavaju i hrvatsku povijest.

Dogodilo se, me utim, udo. Odrastao sam i danas je u meni želja da dijelim sa svijetom ne moje suze i boli, ve ljubav, moj ponos, ovje nost u meni (ono što svaki ovjek ima!), i zaboravio sam, skoro, moj mladena ki san o dijeljenju suza i boli, vjekovne patnje i sramote, ma sve ono što skoro svakog mladog ovjeka zapravo napravi 'idealnim' i u kojem se na takav na in probudi ta želja za

idealizmom kada bi svaki od nas želio promijeniti cijeli svijet – na bolje, naravno.“

Zlatko Tomi i razmišljao je i o smrti, o emu svi mislimo, ali nije mogao završiti sliku pokojnika, pa on o smrti piše ovako:

Smrt je prosta.

To je bolest teška,

starost, ili metak.

Kakav li je sami konac?

Da l' je teška zadnja slika?

(Mrtvac)

Zlatko Tomi i nije uspio promijeniti cijeli svijet, ali je promijenio mnoge ljude na bolja razmišljanja o svojim u incima, o ljudskosti i ljubavi prema Bogu i svome narodu.

Apostol Pavao je rekao: Došlo je vrijeme mog odlaska; borio sam dobru borbu, dovršio sam trku, sa uvao sam vjeru. (2 Timoteju 4.6-7)

ZLATKU TOMIČIĆU NA SOKRATOVSKOJ POSTELJI

Akademik **Mirko Vidovi** , Pariz
(Posljenja komunikacija Zlatku Tomi i u na smrtnoj postelji)

Dobri moj stari supatni e!

U duši mi je žao da nisam blizu Zagrebu, da Te posjetim i vidim kao Sokrata na svojoj postelji nakon što si ispio asu emera dvadesetog stolje a - do dna!

Razumije se da sam dobio Jirsakov esej o tvoje dvije knjige: „U zemlji Samovoj“ i Tvoju životnu poruku „Homo viator“. Ako želiš vidjeti šta mislim o ovom eseju, onda bi moje mišljenje o na inu shva anja i izražavanja gosp. Predraga Jir-

saka posve razli ito od našeg. Oni su uzrasli u socrelizmu i stvarnost su gledali otprilike na na in na koji je našu stvarnost opisao u svojih pet romana pokojni Stjepan urekovi .

Naime, tzv. 'socijalisti ki realizam' je u biti zabrana opisivanja stvarnosti oko sebe i prinuda da se ona, pro itana u zrcalu, pretvori u virtuelnost sukladnu marksisti koj ideologiji Ždanove škole, a kod nas 'revue et corrigée' polutanskom smjesom Gergely Lukacsa i Jožeta Goriara. U skladu s Titovim baljezanjem - pohvala gluposti.

Sve što si Ti napisao i što sam

itao - a itao sam sve Tvoje što mi je došlo pod ruku, ima svoj poseban duh - duh ovjeka svog vremena, Zlatka Tomi i a. Tvoje izlaganje se u našoj svijesti itatelja doga a kao kaleidoskop u kojem i strava izgleda nekako humanije nego li u stvarnom užasu totalitarnog sustavnog uništavanja 'Boga u ovjeku', odnosno ubijanja u nama naše savjesti, koja je, u marksisti kim psihijatrijskim klinikama dobila etiketu duševne bolesti.

Bilo bi djetinjasto i pomisliti da su svi ti 'društveni' pa i 'kulturni radnici' preko no i postali normalni ljudi, i to - punokrvnjaci

kakav si Ti, npr., da bi dobili društvene položaje oni su morali podnijeti kastracije i sav njihov posao je jalovo mla enje prazne slame. Od ne eg i budala mora živjeti - ako nema u glavi, on podvali le a.

Gospodin Jirsak se pokušava is upati iz marksisti kog pandemonija strukturalnim na inom tuma enja, koje isklju uje osobnu dubinu bola i radosti koje osjetimo u kontaktu sa prirodom i s batinašima koji ti ne dopuštaju da osjetiš radost života. Njihov sustav vladavine je izmišljanje razloga za frustracije i kastracije, sijanja straha i dominiranja nad masom. Samo servilni su primljeni u trpezariju ohole budale. Oni na Istoku su sretni što su ostali pri pameti, pa makar u glavi i nemaju Bog zna šta.

No, kod Jirsaka imamo posve pogrešno mišljenje o društvenoj stvarnosti na Zapadu. Ovdje ne

vlada nikakva idelogija. Ovdje vlada pragmatizam koji ima samo jedan cilj - kako sve pridobiti, uvu i u suradnju, ušutkati, marginalizirati, držati na oprezu, zastrašiti pa i - uputiti u vje iti zaborav (i sve 'prihvatljivo' unov-iti): nema ga, a o tome nitko ne smije ništa re i. Živ ovjek, a gore nego da je mrtav. I tamo i ovdje malo malo, pa ujemo da je netko 'rehabilitiran' - življi postane nakon smrti nego li za života.

No, Naša borba je daleko zna ajnija i dalekosežnija od svega što su planeri i stratezi smislili i tamo i ovamo! Naša ljubav prema istini je neuništiva i nezastariva, a razumije se i na kra i i na dulji rok nepobjediva. Budu nost je apsolutno samo sigurno naša, jer - sva ija se djeca ra aju normalnima. Jedna budu a generacija e nadi i strah i zabrane, otkrit e ljepotu u istini i istinu u ljepoti. I to e biti vrijeme u kojem e se ta

daleka pokoljenja trajno sje ati nas, kao što se mi sje amo Sokrata, Platona i Aristotela, koje je porobila i poubijala atenska 'demokratia'.

Tvoj brat i još uvijek supatnik

Mirko Vidovi

Vitez Reda

Me unarodne akademije

***

To je bio moj odgovor na zadnji Zlatkov upit:

Zlatko Tomi i a écrit :

Dragi Mirko,

ini se da si dobio u prilogu raspravu P. Jirsak "Homo viator". Dosta sam gadno bolestan ve oko pol godine, pa ne mogu dugo pisati.

Toplo Te pozdravlja

Tvoj Zlatko

BLAJBURG

Dubravka Bandi - Kai

IME, GRADA PO ZLU ČUVENO,
OD HRVATA,
ZASLUŽENO!

MENI NIKAD NE IZLAZI IZ GLAVE
NE ZBOG NJEGOVE SLAVE,
ZBOG STRAVE ! KOJA SE TU DOGODILA
I MENE POGODILA.

VRTLOG U GLAVI
KRUG SE NE ZATVARA
ZA BLAJBURG NITKO NE ODGOVARA.

ISTINU ZNAJU SAMO, SAVA, MURA I DRAVA,
ALI MENI TO NIŠTA NE ZNAČI
OSTAJE BLAJBURG STRAVA
ZA KOJI NITKO NE ODGOVARA.

AKO IMA PRAVDE NA SVIJETU
I LORD TREBA ODGOVARATI NAMA
ZA DJEDINJSTVO
BEZ MAMA I TATA IZ ONOG RATA.

VRTLOG U GLAVI, BILA SU DVA BRATA MOJ STRIC I
TATA.

KRUG SE NE ZATVARA
ZA BLAJBURG NITKO NE ODGOVARA.

VALJDA ĆE HAG OTVORITI VRATA
DA SUDI ZA MOG TATU
I STRICA, NJEGOVOG BRATA.

VRTLOG JE STALNO U MOJOJ GLAVI,
KRUG SE NE ZATVARA
ZA BLAJBURG NITKO NE ODGOVARA!

NA HAGU JE HOĆE LI ODGOVORITI!
NE, NA DJEČIJI PLAČ, VEĆ ODRASLOG VAPAJ
A MENI SE VRTLOG I KRUG U GLAVI ZATVORIT!

NA HAGU JE HOĆE LI ODGOVORIT,
LORDA I OSTALE ZA TATU I NJEGOVOG BRATA
PROZVAT, KAZNIT I ZATVORIT.

TAKO ĆE NESTATI IZ MOJE GLAVE VRTLOG,
CRNA MRLJA IZ PONORA,
BLAJBURG MOJA MORA!

KRUG SE ZATVORIT
PRAVDA ZADOVOLJIT JA SE ODMORIT,
HRVATI ZADOVOLJŠTINU KONAČNO DOBIT !

IZ ŽIVOTOPIISA

Dubravka Bandić – Kai

Ja sam DUBRAVKA-DUNJA KAI /BANDI IZ BUGOJNA udana u GRUDE, ŽIVIM U MOSTARU.

Moj otac IVO KAI i njegov brat FRANO KAI žrtve su.

Tata negdje od BLEIBURGA ili u tim grobištima, a za striku imamo izvješ e da je pokopan u OSIJEKU na groblju pod gradom. Njegov grob sam tražila i vidjela da su zgrade na tom mjestu od 1976. god. Na kapelici u bakrorezu to sve piše. Ja

vam poklanjam moju pjesmu BLAJBURG.

Hvala što se brinete.

S poštovanjem Dubravka

dubravka.bandic@tel.net.ba

BAL VAMPIRA U KUMROVCU

Ivo Matanovi , Zadar

Pro itali smo, najprije, tekst gos-podina Ivica Arbanasa, umirovljenog asnika – pukovnika Domovinskog rata, donedavnog predsjednika HVIDRE, Zadar-ske županije, i nadasve viteza-junaka, upravo minulog rata, koji je svojim osvrutom i primjedbom na nedavni skup obo-žavatelja - krvnika i zlotvora dru-ga Tita ili ti tkz. antifašista, koji su na nadnevak 24. svibnja slavili kao 116. obljetnicu ro enja upravo spomenutog zlotvora.

Prije svega, mi iz Zdruga udru-ga Hrvatskih politi kih uznika RH i inozemstva te udruge Hr-vatskog obrednog društva bojovnika Drugog svjetskog rata i bojovnika Domovinskog rata Zadarske županije – Zadar u potpunosti podržavamo javni istup gospodina Ivica Arbanasa. Što više, odajemo mu i dužno štovanje i pohvalu, što je imao snage i duha da se javno oglasi i s pravom osudi komunisti ke vampire, nazvavši ih imenom kako i u naslovu stoji.

Povampireni tkz. antifašisti, o i-to zaboravljaju da se nalaze ve u trinaestoj godini potpune slobode, od kada je Hrvatska postala kao Nezavisna Država Hrvatska ili ti RH. Antifašisti o ito zaboravljaju da su hrvatski vitezovi u završnici Domovinskog bojevanja, simboli no naz-vanoj „OLUJI“ pobijedili i ideo-logiju tkz. antifašista te bacili u sme e i sve njihovo ratno znakovlje, ime su se kitili svih ovih proteklih 67 godina njihove ko-munisti ke i srbo-jugoslavenske tiranije nad hrvatskim narodom. Izgleda nam da su se u zadnje vrijeme tkz. antifašisti posebno ohrabрили govorom mržnje našeg „vrlog“ predsjednika „gra anina“ i „predsjednika svih gra ana“ države Hrvatske, na komemora-ciji u Jasenovcu, koji je izme u ostaloga rekao i ovo: „da mrtvi u Jasenovcu nisu ubijali one u Bleiburgu, a da pobijeni u Blei-burgu jesu ubijali ove u Jase-novcu, pa da se upravo zbog te injenice ne želi i pokloniti i žrtvama u Bleiburg.“

Ma kako ova predsjednikova monstruoza izjava u Jasenov-cu bila protuma ena me u sve-kolikim hrvatskim pukom, ona je u svakom slu aju, ponavljamo to još jednome, monstruoza i nadasve u kona nici huška ka. Za razliku od pomirbenog gledišta bivšeg predsjednika Dr. Franje Tu mana i istinskoga antifašiste, koji je svojom mud-rom politikom ipak donekle po-mirio zava ene strane – ustaše i partizane, drug Mesi na kraju svog mandata sve te teško ste- ene ste evine naprasito ruši. Drug S. Mesi , tako er, esto puta isti e kako mu je drug Tito idol i kako e slijediti njegovu politiku „bratstva i jedinstva“, a na kraju ispada, da on, daju i ovakve javne izjave, „kaki“ i po svome idolu drugu Titi.

Izvjeshni drug Jakov Juki u ime predsjedništva tkz. Zadarskih antifašista postavlja gospodinu Ivici Arbanasu i ovakvo nesu-vislo pitanje: „Ne mislili valjda da su ratni zlo inci organizirali skup u Kumrovcu“? Pitanje je logi no postavljeno, pa na nje-ga treba i logi no odgovoriti. Isti-na je, da gospodin Arbanas nije u svezi s ovom insinuacijom ništa izrijeckom rekao, al' analogijom iš itavanja teksta dade se zaklju iti da je upravo na to mislio. Zapravo ratni zlo ini po injeni u Vukovaru i Skabrnji, a i na drugim mjestima u to do-ba, po injeni su upravo pod znakovljem zvijezde petokrake, kojom se još i danas di e tkz. zadarski antifašisti.

I još nešto, zadarski tkz. antifa-šisti drže lekciju gospodinu Ivici Arbanasu kako bi on trebao ne-što „znati i iz povijesti, kako je Zadar oslobo en pod Titovim ru-kovodstvom“. Odmah da kaže-mo, to je notorna laž, jer dolas-kom partizana u nebranjeni Za-dar, Zadar nije OSLOBO EN, ve naprotiv ponovno OKUPI-RAN. Ovog puta po puno okrut-nijem okupatoru nego što su to Talijani bili.

Otišli fašisti – došli komunisti i Srbo-Jugoslaveni.

Postavljamo sad mi pitanje dru-govima tkz. zadarskim antifašis-tima: Kakvo su to OSLOBO E-NJE Zadrani do ekali njihovim dolaskom 31. listopada 1944. g.? Možda je za zadarske antifašiste i to oslobo enje, što su odmah, u roku od 5 dana svog boravka u Zadru ubili 2.114 nevinih civila? Ili, možda i zato, što još i dan-danas, na sramotu svih zadarskih vlastodržaca antifašisti slave 31. listo-pada kao nadnevak svoje pobjede?

Nerazjašnjenih povijesnih injenica iz Drugog svjetskog rata 1941/45. pa i poimanja Domo-vinskog rata 1991/95. g. još je na pretek koje se, po našem uvjerenju, ne e još dulje vrije-me razriješiti, barem ne dok je još uvijek živih bojovnika i s jed-ne i s druge strane. Dakako, i dok nam na pu kim, srednjim školama i sveu ilištima još uvi-jek povijest predaju okorjeli biv-ši komunisti ili ti njihovi sljed-benici - sve dotle e biti hrvatski državljani podijeljeni na ustaše i partizane, sinonime za Hrvatstvo s jedne i Jugoslavene s drge strane.

I najzad, postavljamo tkz. antifašistima još jedno pitanje. Zašto oni svoje „partizanske“ skupove žele višestruko uve avati, a hrvatske ili ti „ustaške“ umanjivati. Primjerice za Kumrovec su rekli da je na skupu bilo oko 10 tisu a, a u stvari bilo ih je jedva 2 do 2,5 tisu e. Dok su za Bleiburg rekli da ih je bilo od 3-4 tisu e (Rije ki Novi list) do desetak ostali, a bilo ih je preko 15 tisu a.

Primje uje se da su tkz. antifašisti u sve o itijoj duhovnoj krizi, pa se spasiti žele i svim mogu im lažima. Najzanimljiviji im je biser, kada u zadnje vrijeme sve više vape za visokim crkvenim dostojanstvenica - da im do u misiti Svetu misu zadušnicu, kao što to ine, primjerice, na onoj drugoj strani – u Bleiburgu i drugdje gdje se zna okupiti i više stotina sve enika i asnih sestara.

I zato mi iz spomenutih udruga imamo odgovor. Najprije, drugovi tkz. antifašisti, vi se kod sve enika-dušobrižnika trebete ispovijediti i primiti sve Svete sakramente, ako ih ve niste do sada primili, a potom svojom iskrenom izpovješ u priznati sva svoja nedjela koja ste po inili tijekom proteklih 67 godina, prokazati sve svoje zlikovce za koje znate da su inili zlo ine i tek tada možete spokojno i i na vje ni po inak - skupa s nama koji Boga nismo zanijekali niti u jednoj prigodi za vrijeme robovanja u vašoj Srbo-Jugoslaviji.

Bog i Hrvati!

U Zadru, 5. lipnja 2008.

1. Za Zdrug udruga hrvatskih politi kih uznika RH i inozemstva.

Ivo Matanoovi , predsjednik

2. Za Hrvatsko obredno društvo
bojovnika svih Obrambenih Domovinskih
ratova u Hrvata

Ivan Bogovi , dopredsjednik

LUSTRACIJSKE NEDOUMICE I NEIZVJESNOSTI

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Svjesni smo svakodnevnih tegoba u kojima živi običan hrvatski ovjek. NEMO je postala ime-nica i oznaka STANJA u kojemu se država Hrvatska nalazi. NEMO se očituje u sve većoj vidljivosti na svim razinama. Poglavito na razini prosječanog građanina.

NEMO. Svatko od nas može prostim okom vidjeti, opipati i osjetiti ovu opasnost u kojoj se nalazimo i zbog NEMO i ne možemo da joj se odupremo. Postajemo sve više i više potpuno ravnodušni na činjenicu da smo NEMO NI. ovjek ispunjen NEMO i ravnodušnošću, materijal je kojim se može lako i dugotrajno manipulirati.

Cilj onih koji kontroliraju tokove hrvatskog društva kao sustava je postignut. Njihovu ravnodušnost na sve naše uspješne pokušaje u raskrinkavanju pojedinca i grupica, "nadahnjuje" naša SVEOPAKA NEMO MIJENJATI OVAKVO STANJE. Bez ikakvih i skrupula raskrinkani "političari" i ostali državni činovnici, i nadalje grube držati konce u svojim šakama.

Mogu-možemo ih imenovati, prezimenovati, lustrirati ikakvim nasnim lustracijskim sudom, nitkovi poluge vlasti ne će ispuštati iz svojih ruku.

Kao da su zavarene.

Ruke im tako vrsto stežu "pajser"-polugu kojom nas udaraju.

I ja ih jednog po jednog raskrinkavam i uobičajavam ih pred javnošću u ono što jesu, što su bili i što će uvijek biti-KRIMINALCI. NAJOBINIJI KLASINI KRIMINALCI.

I ništa više i ništa manje od toga.

Ne smeta OLIGARHIJU što i pred INOVNICIMA KOJI ZASTUPAJU INSTITUCIJE, njihove šefove nazivam PLJAKAŠI I KRIMINALCI. Primjerice kao što su VINKO MIO, MLADEN BAJI, STJEPAN MESI.

Po mojem poimanju, nisu samo komunjare BANDITI. Njih, bandita, ima na svim stranama u svim bojama i sredinama. Poražavajuća činjenica leži u odgovoru na pitanje, ZAŠTO SE NITKO RELEVANTAN, OD HRVATSKE SAMOSTALNOSTI DO DANAS, NE ZALAŽE ZA OGROMNU VEŠTU U HRVATSKOM DRUŠTVU?

SAMO STOGA JER SVIM RELEVANTNIM ČINJENICAMA, BAŠ OVAKVA HRVATSKA JE U PRIMARNOM INTERESU. BEZ OBZIRA ŠTO ZBOG TOGA PATI I PLJAČKA OGROMNA VEŠTINA GRAĐANINA OVE ZEMLJE.

Ispunjen RAVNODUŠNOŠĆU, hrvatski ovjek zalag je baš ovakvog stanja, koje zainteresiranim ČINJENICAMA GARANTIRA SVIJETLU BUDUĆNOST. Promijeniti ovakvo beznačajno, dugotrajan je i neizvjestan proces. Prvenstveno ispunjen VLASTITIM ODRICANJEM. Da bi uspješno započeli mijenjati ovakvo stanje u hrvatskom društvu, osim vlastite spremnosti na svekolika ODRICANJA, MORAMO TAKO ER PROMIJENITI VLASTITU MENTALNU SKLOPKU. Svakako je moramo modernizirati i prilagoditi sadašnjem trenutku izazova.

Zar nije indikativno kako SVI relevantni činjenici od osamostaljenja Hrvatske, bacaju nam kosti iz Jasenovca i Bleiburga oko kojih se ba enih kostiju

me u sobom grizemo kao bijesni psi?! Zar i Vama već nije postala ofucana tema, hoće li MARKO PERKOVI smjeti zapjevati, jer se nekim LJIGAVICIMA zbog Thompsona nakostriješila dlaka!?

I zbog tih nametnutih tema od strane "interesne logistike", također se me usobno gloždermo. Ali nama zbog toga ništa ne ide na bolje. NAPROTIV.

Ne vjerujem kako će ovaj tekst nekome naglo otvoriti oči ne kapke. Jer i Vi vjerojatno zapažate činjenice kao i ja. Međutim, da bi smogli snage u jeku sljedeće kampanje "kostiju i žrtava", NADLEŽNIMA viknuti SIKTER, potrebno je da svatko od VAS promijeni i MENTALNU SKLOPKU. Ne želim nikoga uvrijediti niti mi je nakana ikoga prozivati svojim promišljanjima. Stoviše, da bi nasini lustracijski sud u potpunosti profunkcionirao, smatram nužnim na početku ovakve "preinake" u sebi samima.

Meni je razvidno kako je LUSTRACIJA moguća samo nakon što nadležne HR PROTUHE "propušemo" kroz institucije, makar morali za "propuhivanje" i rabiti institucije IZVAN REPUBLIKE HRVATSKE.

KOMUNISTIČKA PARTIJA HRVATSKE

wopedia.mobi/hr/

Osnivački kongres održan je u noći između 1. i 2. kolovoza 1937. u Anindolu kraj Samobora. Bilo je prisutno 16 delegata koji su predstavljali partijske organizacije iz šireg područja Osijeka, Splita, Siska, Sušaka, Varaždina i Zagreba. Na kongresu je izabran i Centralni komitet. U njega je ušlo 12 članova: uro Špoljari - tajnik, Pavle Gregori, Andrija Žaja, Josip Kraš, Božidar Adžija, Anka Butorac, Ivan Dujmi, Marko Oreškovi, Drago Petrovi, Vlado Janji Capo, Vicko Jelaska i Lovro Kurir. U samim početnicima službeni je naziv stranke bio Komunistička stranka Hrvatske, no ubrzo je rije „stranka“ zamijenjena rijeju „partija.“

KPH 1952. mijenja ime u Savez komunista Hrvatske. Pred prve slobodne izbore 1990. mijenja ime u Savez komunista Hrvatske - Stranka demokratskih promjena. Koristi kraticu SDP. Kas-

nije mijenja ime u Socijal-demokratska partija Hrvatske, koje i danas nosi.

Sekretari Centralnog komiteta KPH-SKH: 1940 - 1941 - Rade Konar, 1942 - 1944 - Andrija Hebrang, 1944 - 1969 - Vladimir Bakari, 1969 - 1971 - Savka

Dabević, 1971 - 1982 - Milka Planinc, 1982 - 1983 - Jure Bili, 1983 - 1984 - Josip Vrhovec, 1984 - 1986 - Mika Špiljak, 1986 - 1989 - Stanko Stojević i 1989 - 1990 - Ivica Račan.

PARTIZANI SIMBOL PRIMITIVIZMA

Prisjeća se uro Klari iz Tržića kod Ogulina, nositelj partizanske spomenice, a prenosi (15. 6. 2008.) „Novi list“ s Rijeke:

„Sjećam se svih detalja, posebno Otočca. Bilo je to malo mjesto u kojem sam kao dječak, s 15 godina, prvi put išao u kino i pio pivo. U kinu se prikazivao neki njemački film, a kad se na platnu pojavila njemačka konjica, mi, seljaci prvi put u kinu, umalo nismo otvorili vatru.“

Poskakali smo i po elima vikati: Prevariše nas, pali svjetlo, daj puškomitraljez.

Komesar je skočio: Nemojte ljudi, to je film!

Ma kakav film, to je njemačka konjica.“

Eto, takvi su tobože u Zagreb donijeli uljudbu i udarili, kako reče Luka Bebi, temelje moderne hrvatske države.

Svašta.

„IMENA“ KAO VRHUNSKA DRŽAVNA TAJNA

Tajna to ne bi više smjela biti nikakva. I ni za koga. Hrvatska pretvorba i privatizacija odvijala se, ona vrhunska i najizdašnija, preko „imena“, kojima su daljnji upravljale stvarne, prikrivene, gazde. Tako, izdvojimo samo neke, Luka Raji stvarno nije Luka Raji, Željko Kerum bolje nije Željko Kerum, privatizacijski Ante Vlahovi nema veze s inovni i em Antom Vlahovi em, a ne e biti i da je Franjo Lukovi upravo to, jednostavno Franjo Lukovi .

Istina, imena odgovaraju i osobnim iskaznicama osoba koje ih nose, ali ne i sadržajnosti imovinske mo i koja im pripada. Ona je samo privremeno, „da nas ne prepoznaju“, oka ena uz njihovu osobnost, zapravo li - nost. Uobi ajena komunjarska društvena i poslovna opsjena.

Ovih dana zaokuplja našu pozornost još jedno od takvih „imena“: Goran Štok.

Na sve strane zvoni i odzvanja „tiha“ promidžbena poruka – „Na en je spasitelj opatijskog turizma“. Otrivena je prava osoba koja e znati i umjeti voditi turizam Opatije, njen na daleko poznati biser Liburnija Rivijera Hotele (LRH), i to na poželjno visokoj nov anoj razini, s klijentima duboka džepa. ovjek je to koji ima pravu viziju, zamalo rekosmo vi enje, kako doti ni re e sam za sebe.

Eh, kad bismo bili ljudi kratka pam enja!

Re i je, taj sin JNA generala, heroja partizanske borbe protiv Nezavisne Države Hrvatske, španjolskog borca, bivši automoto trka , i nije tako ugledan

turisti ki i ugostiteljski djelatnik kakvim ga se prikazuje, pardon kakvim ga se predo uje i promi e. Šturi životopis toga novog „gazde“ Opatije i nije toliko bogat kakvim da se želi javnosti izložiti. I uvjeriti pu anstvo u opravdanost nepokolebljive vjere u tog novope enog hrvatskog gospodarskog spasitelja.

Goran Štok, vlasnik(?) Jadranskih luksuznih hotela, ve je, za po etak, promaknut u „osobu mjeseca“. Svima je na taj na in poru eno da se ima posla s uspješnim biznismenom, kojega se želje i nakane slušaju s posebnom pozornošću, na ulje-nih ušiju.

Gospodin je odrastao u Zagrebu. „Studirao je pravo“, ali nije poznato je li studij ikada završio. „Prije tridesetak godina otišao je u Veliku Britaniju i tamo radio za razne svjetske kompanije.“ Ništa se ne govori o kojim je kompanijama rije i što je on za njih radio. „Pokazao se kao izuzetno darovit biznismen koji je s partnerom pokrenuo različite poslove u raznim dijelovima svijeta.“ Ne kaže se ništa o tome tko mu je bio partner, kakvi su poslovi u pitanju, gdje ih je izvodio i s kakvim rezultatima.

Me utim, dobro se i pouzdano zna da je ugostiteljstvo „otkrio“ tek 1995. godine i to baš na

Rijeci. Bio je to, dakako, potez s hotelom „Bonavia“. Slijedili su dubrova ki hoteli, a sada ...

Službena Opatija do ekala je s „odobravanjem njegov interes za LRH“, jer se „njegova vizija stvaranja petozvezdanih hotelskih zdanja podudara s gradskom politikom“, budu i se radi o osobi koja je „naslijedila“, naravno od oca jugo-general, „za-vidnu kombinaciju nezaustavljive energije, umjetni kog duha i prakti nosti“. Šteta samo što ranije nije krenula privatizacija na hrvatski na in, pa da taj ugostiteljski genij ne mora lutati svijetom „pokre u i razno-razne poslove“. Dobro je, naime, poznato da snaga, znanje i sposobnost Gorana Štoka polazi od prijatelja Slavka Lini a, a i da Hrvatskom, ne samo gospodarski, drmaju dvije komunjarske struje, ona koja je ostala uz kamin Komunisti ke Partije Hrvatske, pardon KPJ, SKH, SKH-SDP, SDP, te ona što je na sebe navukla kožu Hrvatske Demokratske Zajedni-ce, znane još i kao HDZ.

S jasnim ciljem i metodama, još tamo od Prvog zasjedanja ZAVNOH-a. Je li tako kume Bebi u?

LAŽI KOJE SVAKODNEVNO NAROD GUTA OD BIVŠIH KOMUNISTA

Branko Stojkovi, Bjelovar

U Domu kulture održana je svečana sjednica Skupštine Bjelovarsko – bilogorske županije. Na tome skupu su bili nazo ni i predsjednik Vlade Republike hrvatske Ivo Sanader (HDZ) s (pod)predsjednicom Vlade ur om Adleši (HSLŠ), ministrom Gordanom Jandrokovi em (HDZ) i Damirom Bajsom (HSS). U sklopu sve anosti župan Miroslav a ija (HSS) preuzeo je ISO certifikat kojim je Bjelovarsko – bilogorskoj županija potvr en sustav upravljanja kvaliteto m po me unarodnoj normi, za podru je regionalne samouprave.

Na sve anoj sjednici nije bilo ni malo govora o tome kako građani žive. Gotovo o visokoj nezaposlenosti nitko nije ništa rekao. Nije se moglo ni pohvaliti s

novim brojem otvorenih poduze a. A o valu poskupljenja, kao da nikoga nije bilo briga. Iste pri e i ista obe anja, iz godine u godinu - bile su sugestije novog boljitka.

Uru ena su i županijska priznanja i odli ja. Povelju Bjelovarsko – bilogorske županije dobili su Damir Bajš, Jadranko Husari, Anton Cetin, Mladen Grkovi, Milko Mihoci, Josip Reni i Vladimir Nagli. Plaketu Tihomir Trnski dobili su KUD Kamen Sira, Brankica Jan i, Nebojša Buhin, Zorica Šimuni -Bojko, Darko Kralj, Strelja ko društvo Kon anica i Nogometni klub Gari Garešnica. Medalje Bjelovarsko – bilogorske županije pripala je Marici Pervan, Ivanu Kova i u i vl. Darku Jurasu.

Zašto su se priznanja uru ivala kada gospodarskog razvitka i

proizvodnje nema. I oni koji su primili priznanja nisu s glavnog podru ja društvenog razvitka. Bjelovarsko – bilogorski župan Miroslav a ija mahao je ispred publike i novinara s ISO certifikatom kao da su time svi problemi riješeni. Sve je to odviše licemjerno i glupo, s previše lažne kozmetike. Miroslav a ija u komunizmu nekada je sudio Hrvatima - što su pjevali svoje hrvatske pjesme, što su se krajnje zalagali za hrvatsku državu. I bio je protiv Hrvatske, danas je on župan, što ni jednom pametnom ovjeku ovdje nije jasno. Što se udimo kuda opet Hrvatska ide!? Bivši komunisti sakrili su se iza hrvatskih napisa, odnosno stranaka...

• Napisano 13. lipnja 2008.

LJUBO GREPO NASAMARIO ORTAKE (2)

dr. sc. Tomislav Dragun

Doznali smo i nove pojedinosti u svezi s braniteljskim fondom kojega je, svojedobno u obliku trgova kog društva MEDITERAN UNION TUNEL d.d., osnivanje potakao ministar Gojko Šušak. Naime, nalaze i se na položaju koji mu je bio bogatim izvorom informacija, lako je došao do zaključka da se hrvatskim braniteljima, posebno ratnim generalima Hrvatske vojske, loše piše. Haaški sud kucao je ve na vratima, a branitelji su se sve više po eli (samo)ubijati.

Sada to dobro znamo i itekako osje amo. Sve se to zaista do-

godilo, ali mnogo teže i žeš e od onog što se realno moglo o ekivati. Hrvatski generali ame u haaškoj i hrvatskim tamnicama, a broj branitelja samoubojica polako, ali sigurno, raste prema 2.000.

Za kvalitetnu obranu na sudu u Haagu nisu dovoljni samo dobri odvjetnici. Potrebno je opskrbiti se injenicama i dokazima, a to nije mogu e ostvariti bez odgovaraju ih arhivskih i terenskih istraživanja. Taj rad pak nosi troškove koje onda treba i podmiriti.

Odakle novac za sve to? Hrvatsku državu na elu sa Stjepanom Mesi em, dr. sc. Ivom Sanaderom i Vladimirom Šeksom,

odnosno Lukom Bebi em takvo što uop e ne zanima, niti brine. Štoviše, ak se i skrivaju one isprave koje bi mogle pomo i okrivljenicima. Na primjer, ratne zapovijedi generala Ante Gotovine i Mirka Norca.

Braniteljima je potrebna aktivnost, poslovna i djelatna, a ne nekakva sirotinjska milostinja. Oni su ponosni građani, koji su stvorili svoju nezavisnu hrvatsku državu, koji su iznijeli Domovinski rat na svojim ple ima, a ne na nekakvim „antifašisti kim“ bajkama, pa s pravom o ekuju da im ta njihova izrobstva izvu ena domovina i pomogne.

ČETVRTAK, 17. SRPNJA 2008. GODINE

09:00 SATI – U HOTELU "KORČULA"

- PREDSTAVLJANJE I DEGUSTACIJA VHRUŠKINIH I KVALITETNIH HRVATSKIH I INOZEMNIH VINA IZ KATALINCA "MARKO POLO WINES"
- PRIJAVLJENJE NA MARKO POLO FESTIVAL 2008.
- OČIŠNJAVANJE VINA POD BAVANJEM HRVATSKOG ZAVODA ZA VINAERSTVO I VINOGRADARSTVO – MEĐUNARODNA OČIŠNJIVAČKA KOMISIJA
- DEGUSTACIJA I OČIŠNJIVANJE AUTOHTONNIH PROIZVOĐA

I. POLIFINALNA FESTIVALSKA VEČER "PISMA I VINO"

21:30 SATI – LIJETNA POZORNICA HOTELA "PARK"

- OTVARANJE MARKO POLO FESTIVALA
- POZDRAVNA RIJEČ GOSTIJU
- KID IVO LOŽICA – LUMBARDA – "LINDO"
- IVAN KOVAČEVIĆ – "Kaelian Ivan"
- ANTE NOBILLO – "Puni me poljecom"

I. POLIFINALNA VEČER "PISMA I VINO"

1. Grupa "Kings" "Dovoljan je pođat" (Hrvoje Zagorec/ H. Zagorec/ Kings)
2. Grupa "Afrodita" "Trag svemirait" (Josipa Dubravić/ T. Dubravić/ Anis Dubravić – Anis Vrančić)
3. T.S. "Derani" "Prestje sam se volio" (Sima Jovanović/ S. Jovanović/ Stjepan Bošnjaković)
4. Marija Nalić "Kraljica poljevo" (Dovani Defora/ D. Defora/ Toni Eterović)
5. Mario Piličić & "Portus" "Izbiheo svem blago" (Mario Piličić/ M. Piličić/ Vinko Lidović)
6. Ana Šešec "Mala šubi opasno" (Marko Tomazović/ M. Tomazović/ Aleksandar Vlačićki)
7. Dina Jankić "Ustavno sivo" (Marko Tomazović/ Marko Tomazović/ Ota Delićki)
8. Klara "SOI" "Kad bi mogao bit glazni" (Branislav Barbić/ B. Barbić/ Robert Grubišićki)
9. Sabrina Hebl "Očvni se" (Dvan Defora/ D. Defora/ A. Vlačićki)
10. Klara "Kumpani" "Kumpani s olovno šadrans" (Dvan Defora/ D. Defora/ Vinko Lidovićki)

PETAK, 18. SRPNJA 2008. GODINE

10:00 SATI – U HOTELU "KORČULA" PRESS KONFERENCIJA ZA VINARE – OKRUGLI STO

11:00 SATI – U GALERIJ "ACE MARINA" – KORČULA PRESS KONFERENCIJA ZA PIVNAČE

II. POLIFINALNA FESTIVALSKA VEČER "MELODIJE MARKA POLA"

21:30 SATI – LIJETNA POZORNICA HOTELA "PARK"

- PODJELA NAGRADA VINARIMA "ZLATNA NOTA VINU" I "ZLATNI MARKO POLO"
- II. POLIFINALNA FESTIVALSKA VEČER "MELODIJE MARKA POLA"

1. Dječakci Štita "Dalmatinski" (Štita Dječakci/ Š. Dječakci/ Danijel Galarićki)
2. Kristina Mavrić "Sve bez tebe" (Ute Raposec/ U. Raposec/ U. Raposec)

III. SUPERFINALNA VEČER "MARKO POLO FEST-a"

21:00 SATI – LIJETNA POZORNICA HOTELA "PARK"

III. SUPERFINALNA VEČER "MARKO POLO FEST-a" (Izdvođne 20. skladbi po odabiru: Srđanović Zarija, Hrvatskih Radio Postaja i Publike)/ ZABAVNI PROGRAM: DR. GORAN ŠKERLEĆ "VINKO COČE I GRUPA "TURBO ANGELS" URUČENJE NAGRADA: DODJELA "GRAN PRIX MARKO POLO FESTIVALA" KORČULA 2008.

SUBOTA, 19. SRPNJA 2008. GODINE

11:00 SATI – U GALERIJ "ACE MARINA" – KORČULA PRESS KONFERENCIJA ZA PIVNAČE – PREGLASIJE SUPERFINALISTA

III. SUPERFINALNA VEČER "MARKO POLO FEST-a"

21:00 SATI – LIJETNA POZORNICA HOTELA "PARK"

III. SUPERFINALNA VEČER "MARKO POLO FEST-a" (Izdvođne 20. skladbi po odabiru: Srđanović Zarija, Hrvatskih Radio Postaja i Publike)/ ZABAVNI PROGRAM: DR. GORAN ŠKERLEĆ "VINKO COČE I GRUPA "TURBO ANGELS" URUČENJE NAGRADA: DODJELA "GRAN PRIX MARKO POLO FESTIVALA" KORČULA 2008.

NEDELJA, 20. SRPNJA 2008. GODINE

- FESTIVALSKI MARATON "KORČULA U ZAGREBJA" KONCERT U ŽIVO
- VINKO COČE, MATE BILIĆ, SIMA JOVANOVIĆ I TS "DERANI", KLARA KLIPFANJE

Rezervecija i prodaja ulaznica svakog dana
na adresi Marko Polo Festivala int. 020 714 - 281/ 713-030
na adresi prijavio festival "MARKO POLO WINES" u 20:30 sati
u hotelu "KORČULA" u GALERIJ "ACE MARINA" na adresi
ORGANIZIRANO PIVNAČE ZA PIVNAČE EGONTE
S POLIFINALNA FESTIVALSKA KONFERENCIJA (JENAMA)
CENA PIVOVA KARETE 18,00 kn
POZAJAK IZ OBLICA U 21:00 SATI – POZAJAK U 20:30 SATI

Sređeno Vas pozdravio u svesi izdvođ. Hrvatskog Raga, grad Marko Polo, Korčula

Me uitim, umjesto podizanja plantaža i farmi na djevi anskim prostorima Hrvatske, gdje bi branitelji došli do izražaja i, osjetivši puninu života, produljili svoj životni vijek, grade se nekakva megalomanska stambene tvrave u koja treba, kako re e Nandan Vidošević, predsjednik Hrvatske gospodarske komore (!), što prije dovoditi useljenika. Ni manje ni više, nego njih milijun radno sposobnih, odmah. Uz dodatne lanove njihovih obitelji, dakako.

Moglo bi se i ovo pitanje kvalitetno riješiti, ali manjka novac. Braniteljski fondovi: Hrvatski domovinski fond, privatizacijski investicijski fondovi i najnoviji Fond hrvatskih branitelja osušeni su do kraja. Kako i od koga? Najbolje je upitati Jadranku Kosor, podpredsjednicu Vlade RH, autoricu famoznog antikršanskog i anticivilizacijskog Zakona o suzbijanju diskriminacije.

Ukratko. Za branitelje i njihove zapovjednike u tablicama, jednostavno reno, novca nema. Vjerojatno je to znao i Gojko Šušak kad je ukazao na potrebu osnivanja trgova kog društva

MEDITERAN UNION TUNEL d.d., kao svojevrsnog braniteljskog fonda, koji bi se trebao puniti slijedom poslovnih aktivnosti, a ne sisaju i državni proraun.

Reeno, u injeno.

Osnovan je MEDITERAN UNION TUNEL d.d., a za direktora, zapravo njegova uvara kao fonda, postavljen je Ljubo Grepo, povratnik iz Francuske. Preko njega kupljena je 59,6 % dionica poduze a HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA d.d. Zagreb, s 147.575.600,00 kuna ukupne nominalne vrijednosti. Kasnije je temeljni kapital toga društva, istina, smanjen na 73.773.700,00 kuna, ali je i vrijednost njegovih dionica porasla sa 100,00 kuna na 1.000,00 kuna, pa povremeno i na 2.000,00 kuna. U ovom trenutku HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA d.d. prema procjeni financijskih revizora vrijedi 720.794.674,54 kuna, od ega bi braniteljima trebalo pripadati onih 59,6 %, odnosno 429.593.626,03 kuna.

Dovoljno? Donekle. Ne onoliko koliko zaista treba, ali ipak neš-

to s ime bi se moglo po eti. Nu, nažalost, samo na papiru. Dionice HIDROELEKTRE NISKOGRADNJE d.d., naime, nestale su.

Kako?

Jednostavno, njihovim prijenosom od strane Ljube Grepe, i to bez naknade, i bez znanja stvarnih vlasnika, na nove (vidljive) posjednike: Radu Pilipovića, direktora HIDROELEKTRE NISKOGRADNJE d.d., Petra Marića i Nikolu Salopeka. Nastavno možete pogledati jedan od takvih ugovora.

Zašto?

Zato što je HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA d.d. zanimljiva „glavnom hrvatskom graditelju“ svemo nom prof. dr. sc. Juri Radiću. Ona mu treba eto i za gradnju mosta prema Peleješcu. I? Da, da, postoji i taj „I“. Predsjednik Nadzornog odbora re enog društva je posljednji, komunisti ki, predsjednik Sabora RH, prof. dr. sc. On elko Runji, poznatiji kao Bambe. Glavom i bradom. I kesom.

MEDITERAN UNION TUNEL d.d. za graditeljstvo, trgovinu, posredovanje i zastupanje iz Zagreba, Zeleni trg 6a, koje zastupa direktor Ljubo Grepo (u daljnjem tekstu Prenositelj)

i

HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA dioničko društvo za graditeljstvo, Zagreb, Zeleni trg 6a koje zastupa generalni direktor Rade Pilipović, dipl.ing. (u daljnjem tekstu Stjecatelj)

sklopili su slijedeći :

UGOVOR

o prijenosu dionica

HIDROELEKTRE NISKOGRADNJE, dioničkog društva za graditeljstvo, Zagreb

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju:

1. da je **HIDROELEKTRA NISKOGRADNJA**, dioničko društvo za graditeljstvo, sa sjedištem u Zagrebu, Zeleni trg 6a

2. da temeljni kapital Hidroelektre Niskogradnje d.d. iznosi 73.773.700,00 kn a podjeljen je na 737.737 redovnih dionica na ime ,svaka nominalnog iznosa od 100,00 kn; .

3. da je Prenositelj imatelj 439.440 redovnih dionica na ime,svaka nominalnog iznosa od 100,00 kn, odnosno ukupnog nominalnog iznosa od 43.944.000,00 kn , a što čini 59,56% učešća u temeljnom kapitalu Hidroelektre Niskogradnje d.d.;

4. da je Prenositelj upisan u knjigu dionica Hidroelektre Niskogradnje d.d.;

5. da je na dionicama iz točke 3. ovog članka upisano pravo zaloge kao instrument osiguranja po Dodatku I Ugovora o kreditu br 4/95 sklopljenog između Privredne banke Zagreb d.d.,(u daljnjem tekstu Banka) - davatelja kredita te Hidroelektre Niskogradnje d.d.- korisnika kredita i Mediteran Union Tunela d.d.- jamca/ zalogodavca .

6. da je Prenositelj (Mediteran Union Tunel d.d) pored zaloga dionica iz točke 5 . ovog članka radi osiguranja naplate potraživanja Banke po kreditu iz točke 5. ovog članka izdao Banci:
-12 mjenica tvrtke Mediteran Union Tunela d.d.Zagreb
-Zadužnicu tvrtke Mediteran Union Tunela d.d.Zagreb na kojoj je javno ovjeren potpis Direktora

PREDMET UGOVORA

Članak 2.

Ovim ugovorom Prenositelj prenosi Stjecatelju ,a Stjecatelj preuzima od Prenositelja 173.856 redovnih dionica Hidroelektre Niskogradnje d.d. na ime serije A, kontrolnih brojeva od 0000001 do 0173856 svaka nominalnog iznosa od 100,00kn, odnosno ukupnog nominalnog iznosa od 17.385.600,00 kn (slovima: sedamnaestmilijunatristoosamdesetpettisučaišestokuna).

Članak 3

Ugovorne strane sporazumno utvrđuju da Prenositelj prenosi , a Stjecatelj preuzima dionice iz članka 2. ovog Ugovora bez naknade kao vlastite dionice.

PRIJENOS DIONICA

Članak 4.

Ugovorne strane su suglasne da će se prijenos dionica izvršiti nakon potpisa ovog Ugovora i sklapanja Ugovora o cesiji broj 124/2000 između Hidroelektre Niskogradnje d.d. u svojstvu cedenta, Autocesta Rijeka - Zagreb d.d. u svojstvu cesusa i Privredne banke Zagreb d.d. u svojstvu cesionara.

REGISTRACIJA PROMJENA

Članak 5.

Stjecatelj nije ovlašten zatražiti od ovlaštenog organa koji vodi knjigu dionica Hidroelektre Niskogradnje d.d. registraciju promjene imatelja dionica koje su predmet ovog Ugovora, odnosno upis u knjigu dionica , sebe kao dioničara u odnosu na sve dionice

UPRILIČENE PRILIKE ZA NEPRILIKE

Rudi Tomi , Kanada

Dokle će Hrvati tolerirati tolike uvrede koje im svakodnevno upu uju njihovi sugrađani i istomišljenici susjedi s iste neograničene hrvatskog suvereniteta? Vjerojatno nisu bile dovoljno glasne, jasne i uinkovite srbijanske insinuacije iz Beograda, stoga je bilo potrebno upriličiti prigodu da se i iz Zagreba pošalju iste poruke Hrvatima. Izrečene optužbe iz srpskih usta, ma gdje i od koga, istog su sadržaja i podjednako zaudaraju po etničkoj prekonceptiji.

Skupovi, koji su bili upriličeni ovih posljednjih dana u Zagrebu, ostavili su trajne dojmove i velike posljedice, jer je na tim skupovima, na sva usta, izrečeno mnogo optužba protiv hrvatskog naroda. Zanimljivo je da su srpski eliti, s tri područja (Srbije, BiH i Hrvatske), na različitim skupovima, odvažno govorili o "etničkoj čistini" u Hrvatskoj. Hrvatski narod živi u miru s ljudima, sa svojim sugrađanima i dobrim susjedima, a s oba strana, unutar i izvan granice – mora biti principijelan. O srpskoj agresiji na Hrvatsku, tisućama poginulih i deseticama tisućama prognanih Hrvata – nije bilo ni riječi!

Skup regionalnih država

Ovih dana Zagreb je bio domaćin, mjesto okupljanja predstavnika regionalnih država, koji se povremeno sastaju radi boljeg usuglašavanja susjedskih odnosa i usklađivanju međusobne suradnje u skladu s europskim kriterijima kao i s nakanom za ulazak u Europsku zajednicu.

Vuk Jeremić, ministar vanjskih

poslova Srbije, shvatio je kako njegova nazočnost na Skupu u Zagrebu treba imati i određenu poruku, pa je naglasio, da je vojno-redarstvena akcija Oluja bila "najsuroviji primjer etničke čistine" i da to potvrđuju, odnosno da idu tome u prilog, tvrdnje iz hrvatske politike. U nastavku je rekao: "Hrvatska vlada uhitila je i isporučila, nakon izгона 250.000 tisuća Srba iz Hrvatske, generala Antu Gotovina, kojeg haška optužnica tereti da je pod vodstvom Franje Tuđmana u zajedničkoj zločinima protiv čovječnosti uklanjanju srpskog stanovništva s područja Krajine."

Taj srbijanski Vuk imao je hrabrosti da na takvom međunarodnom Skupu omalovaži svoje domaćine i optuži Hrvatsku vladu, prvog hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana, nazvavši akciju Oluja, koja je bila oslobodilačka od etnika iz "Srpske republike Krajine", te pokušao opteretiti zločinima međunarodnog opterećenja Srba iz Hrvatske!

Za takve izazove i provokacije Vuk je dobio ukor od hrvatskog "kolege", i još nekih pojedinaca, ali izostala je odgovarajuća kazna Hrvatske vlade. Naime, Vlada je trebala izreći otkaz gostoprimitstva srpskom veleposlaniku u Hrvatskoj, i kao dokaz težine

nanesene uvrede, opozvati hrvatskog veleposlanika iz Srbije. Trebala je također protjerati Vukovića i zabraniti mu doživotno ulazak u Hrvatsku. S takvom porukom Hrvatska bi dobila priznanje u Europi i u svijetu, jer s tim činom bi potvrdila svoju odlučnu borbu protiv terorizma i potpirivanja etničke mržnje na užarenom Balkanu. Tako bi postupila svaka suvremena država u svijetu.

Skup regionalnih Srba

"Srpsko narodno vijeće" (SNV), koje je utemeljeno u Hrvatskoj, i iz koje družine imaju i nekoliko zastupnika u Hrvatskom saboru, među njima i dopredsjednika u Vladi (!), sazvalo je u Zagrebu "Veliku skupštinu srpskog vijeća", koja se ne odnosi samo na Hrvatsku, jer su bili nazočni i predstavnici svih srpskih udruga kao i državne vlasti iz Srbije, Bosne i Hercegovine (Republike srpske) i Hrvatske. U programu nije bila naglašena nazočnost etničkih organizacija i dijaspora!

Među Pupavčevim gostima na "velikom" (sve je kod Srba veliko, a Srbija sve manja i manja) Skupu "SNV", bio je nazočan predsjednik RH Stjepan Mesić i premijer RS Milorad Dodik, a Tadić je poslao svoga džukelu, koji su u svojim međusobnim izmjenama misli pokušali uka-

zati jedan drugome na "pravi put" u vo enje politike na Balkanu.

Mesi je, najprije, prigovorio Dodiku, koji je došao kao predstavnik Republike Srpske, a ne i Bosne i Hercegovine, te je poslao poruku Beogradu, da je Sarajevo glavni grad BiH, a ne Banja Luka, kako bi to trebalo biti stajalište Srbije i Srba iz RS.

Dodik, koji nema dlaku na jeziku, odbrusio je Mesi u: "... bolje da šutiš, Hrvatska je nastala na etni kom iš enju". No nije ostao samo na toj re enici, nego je pojasnio svoje stajalište i poru io Mesi u: "kada Hrvatska vrati sva prava svim Srbima koji su obespravljani u Hrvatskoj (a Srbi sjede u hrvatskoj Vladi i Saboru! o.p.) i kada procesu iraju sve odgovorne za ratne zlo ine po injene nad Srbima", tek e onda Mesi imati pravo drugim držati lekcije.

Mesi je stavio "ljutu travu na ljutu ranu", kako je Dodikova izjava bezobrazluk. "Dolazi nam u Hrvatsku dijeliti lekcije i pozivati Srbe, kojima nije dobro da do u živjeti u Republiku Srpsku, pa to je jednostavno bezobrazluk. Bolje bi mu bilo da pozove protjerane Bošnjake i Hrvate da se vrate živjeti odakle su prognani, jer Dodik jako dobro zna da je Republika Srpska nastala na etni kom iš enju."

Pupav evi istomišljenici, Vuk i Milorad, pokazali su pravo lice, što su Uzelac i Pupovac pokušali braniti, te navodno žale što je ta izjava njihovi gostiju na velikoj skupštini izazvala toliku pozornost medija i političara. Šta će poslati pismo predsjednicima, Mesi u i Tadi u, da se ispri aju zbog Vukovih i Miloradovih izjava! Ho e li ih i demantirati?

Za velikosrpsko slavlje u dvo-

rani Lisinskog, u glavnom gradu Hrvatske, odgovorna je Hrvatska vlada, koja je dopustila osnivanje srpske političke stranke u Hrvatskoj, odnosno pete kolone, jer Srbi se ni u ovim okolnostima ne ustru avaju prizivati prošlost i stvarati nova velikosrpska žarišta u Hrvatskoj.

Hrvatska se vlada mora konačno obra unati s velikosrpsvom u Hrvatskoj. Nitko nema ništa protiv hrvatskih Srba, ali u Hrvatskoj ne bi trebalo biti mjesta za srbijanske Srbe, koji su nosioci beogradske političke misli, od Draže do Tadi a. Niti za Srpsku pravoslavnu crkvu, koja je najizrazitiji nositelj velikosrpsva i ortodoksnog pravoslavlja, koje je dupkom ispunjeno antihrvatstvom.

Skup regionalnih partizana

Kumrovec je opet bio središte pozornosti i manifestacija hrvatske gluposti i zlobnosti. Na "Dan mladosti", koji "Jugoslaveni" slave kao ro endan Tita, okupilo se oko desetak tisu a partizana, partizanskih sinova i unuka, koji su s pjesmama i partizanskim simbolima, petokrakom, jugoslavenskom zastavom i pionirskim kapama proslavili ro endan "najve eg sina Južnih Slavena", odnosno najve eg razbojnika i zlo inca hrvatskog naroda.

Takva se proslava održala u Hrvatskoj, u državi koja je zaslugom Tita izgubila polovicu pu anstva! Što Titi nije uspjelo poubijati sinove hrvatskog naroda u Bleiburgu i u "Koloni smrt", to je nastavljeno na Golom otoku i Staroj Gradiški. Posljedica njegovog zlo ina, nakon 45 godina, bila je ponovna srpska agresija na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, koja se nastavila s novim pokoljima, ali s istim ciljem: istrebljivanje Hrvata.

Gledaju i iz daljine zbivanja u Hrvatskoj dolazim do zaključka, da u Hrvatskoj mnogi još nisu raš istili s komunizmom i jugoslavenstvom, jer ima toliko spomenika Titu i partizanskim herojima, koji su stekli svoje zasluge na prolivenoj hrvatskoj krvi, da je to krajnje zabrinjavaju e. Nemogu e je shvatiti da ima ljudi koji slave svoje progonitelje, tlačitelje i ubojice i svoje i svojih roditelja u državi koja je slobodna i demokratski ure ena!

Najve u odgovornost za promicanje Tita i njegovih zasluga imaju hrvatski antifašisti, koji su jedini (još) antifašisti u cijelom svijetu. Komu je danas potreban antifašizam, kada imamo slobodnu i samostalnu demokratsku Republiku Hrvatsku?

Antifašizam u Hrvatskoj ima specifi nu ulogu, a to je borba protiv hrvatskog rodoljublja. U toj borbi okupljeni su, najprije bivši partizani, potom Srbi u Hrvatskoj i hrvatske budale, a ovih posljednjih, Bogu hvala, ima na pretek. U tu skupinu tako er treba uklju iti rascvjetali kriminal i bezboštvo, odnosno udar na Crkvu kod Hrvata.

Što kani uiniti Hrvatska vlada u borbi protiv upornog naglašavanja antifašizma onih kojima bi trebalo suditi za komunističke zlo ine? Jer, sve dok se ne izvrši obra un s antifašizmom,

koji služi za pokri e komunista, koji su uživali privilegije u "bratskoj" državi (J) prisiljavaju Hrvate da o komunisti kim zlo inima i poslije tolikog vremena – šute.

Skup regionalnih domoljuba

Posljednja epizoda Skupnog okupljana u Zagrebu bio je Thompsonov koncert na glavnom trgu, gdje se je okupilo oko stotinjak tisu a ljubitelja glazbe i prkosa, kojima je ova prilika bila kao odušak.

Marko Perkovi – Thompson u svojim pjesmama, iji su tekstovi jednostavni i rodoljubni, isti e ljubav naspram Bogu, do-

movini i hrvatskim braniteljima, pa ako je takva manifestacija promicanje fašizma, onda su Kinezi najve i sljedbenici Isusa Krista.

Dakako, ako se u pjesmama spominje Gradiška, Bleiburg i druga hrvatska stratišta – to su povijesne injenice, zbog takvih spominjanja na njihova sje anja, mnogi su u bivšoj državi završili u spomenutim kasapama. Nije, valjda, isto vrijeme i danas, da se ne smiju pjevati rodoljubne pjesme!?

Židovi, koji poput sotona napadaju pjeva a, a njihov gnjev, kao i onih iz haškog prituživanja djeluju dosadno i bezvezno, dapa e, daju pjeva u i njegovim obožavateljima nove inspiracije i još ja u energiju, da se njegovi akordi, i odobravanje publike, uju što ja e i glasnije.

Thompson nije ustaša, ali jest

ustanik, buntovnik i pobunjenik protiv svakog nasilja na hrvatski narod, upravo ono što su bili hrvatski bojovnici u NDH, koji su se borili protiv srpskih etnika i jugoslavenskih partizana i ruskog boljševizma.

Kada u Hrvatskoj nestane etnika, partizana, komunista, jugoslavena, cionista, srbofila, talijanofila, balkanista, antifašizma i drugih natruha u Lijepoj našoj, onda ne e više biti potreba za prenaplašenim isticanjem hrvatskog domoljublja. Sve dok se ne raš isti s neprijateljima hrvatskog naroda uvijek e biti onih koji e ustati u obranu hrvatskih nacionalnih interesa, kojima nije stalo do toga, kako e ih prozivati njihovi neprijatelji i u koje e ih kategorije svrstavati. Ne pilo quidem minus ! (Tako i nikako druk ije!)

POVRATAK MAJKE JUGOVIĆKE

Diana Majhen, Zagreb

Evo smo doživjeli da naše, hrvatske interese, zastupa prema EU drugarica Pusi . Nije to ništa neobi no ako se sjetimo tko nam sve sjedi u Vladi, te tko je Pusi ki dodijelio sadašnje funkcije.

No, ini se da u posljednje vrijeme pomalo puca ljubav izme u Pusi ke i Sanadera. ovjek bi o ekivao da e ta ljubav biti vje na, s obzirom da nije Ivo Sanader Mišo Kova , pa da je, recimo, zavidan Pusi ki na brkovima. Sjetimo se da se HNS ubrzano približavao stajalištima HDZ-a i da su se zamalo i ujedinili. Uostalom, zašto i ne? Ako se može u koaliciju sa Srbima, zašto se ne bi moglo s

Jugoslavenima? Bitno je samo da je protuhrvatsko.

I tako se Pusi ka, eto, okomila na zlo este ustaše i naravno, Marka Perkovi a Thompsona. Kaže žena kako to šalje lošu sliku svijetu o Hrvatskoj, kako se u njoj odobrava i još poti e ustaštvo.

Sad, meni se ini kako Vesna Pusi rije ustaša nikako ne može izbaciti iz rje nika. Ima žena pravo. Bolje je na sav glas vikati – Ustaše! nego priznati da ustaša više nema. Jer, ako bi prestali ustaše kriviti za sve živo i mrtvo, mogu e bi na red kona no došli partizani i komunisti. Taj si luksuz Pusi ka nikako ne može dopustiti. Krv ipak nije voda, zar ne? Treba zaštititi svoje po svaku cijenu.

Ako se prisjetimo iz kakve to obitelji potje e Vesna Pusi , ne bi ni elektronskim mikroskopom uspjeli prona i nekog njenog tko je branio i zastupao hrvatske interese. No, na one koji su proganjali Hrvate naišli bi na svakom koraku. Uklju uju i tu i nju osobno, po evši od nezabo-

ravne izjave kako je Hrvatska izvršila agresiju na BiH, pa do dana današnjega.

Drži se Pusi ka kao pijan plata onih par provokatora s ustaškim obilježjima koji se redovno pojavljuju na Thompsonovim koncertima. Oni joj daju izvrstan alibi kako bi što ja e mogla udariti po hrvatskim nacionalnim interesima, te Thompsonu osobno, jer, što bi trebalo uraditi s pjeva em koji pjeva o ljubavi prema Domovini, nego ga skloniti iz javnosti?

Baš me zanima, što bi Pusi ka izjavila da se par provokatora pojavi s ustaškim obilježjima na nekom skupu HNS-a, a netko sve to fino poslika i pošalje medijima?

Bi li tvrdila kako HNS šalje svijetu lošu sliku o Hrvatskoj ili bi ono što su kod Thompsona ustaše, kod HNS-a postali provokatori?

Možda malo realnije: Što bi Pu-

si ka uradila da se na skupu HNS-a pojavi nekoliko osoba s kokardama? Bi li branila ili osuivala taj svoj HNS? Sude i po do sada vi enom, meni se ini da ne bi ni jedno ni drugo. Prije bi ih samo ubacila na neku izbornu listu HNS-a.

A da je drugarici Pusi doista do ustaša, valjda bi našla za shodno spomenuti i svog bivšeg strana kog kolegu, a današnjeg predsjednika države, Stipu Mesia, koji naokolo pjeva Juru i Bobana, veli a sile osovine i 10. travnja, sve to prikupljaju i lovu za koju ga danas neki i tuže da je nestala u nepoznatnom pravcu. Ili je za Pusi ku Mesi Neustaša zato što doduše jeste slavio ustaše, ali nije bio na Thompsonovom koncertu?

U svakom slu aju, o diskriminaciji nema što pri ati osoba koja je predsjednica stranke koja u Hrvatskoj Kostajnici, gradi u u kojem živi 77% Hrvata i 15% Srba, na listi nema niti jednog je-

dinog Hrvata. Tu o itu srbofiliju i animozitet prema Hrvatima ne može sakriti ni pjevanje „Moje Domovine“, ma koliko isto bilo neprepoznatljivo.

Doista je žalosno da nam na jednom od rukovode ih mjesta u Vladi sjedi osoba koja posvuda vidi ustaše i traži njihovu odgovornost, ali je slijepa za etnike, partizanske i komunističke zlo ince. I još nam takva osoba pokušava nametnuti svoja stajališta, napadaju i sve što hrvatski diše. Ali, u Hrvatskoj je posljednjih godina puno toga žalosno.

No, u svoje ime i ime velikog broja hrvatskih domoljuba mogu drugarici Pusi poru iti da nikada ne e do i dan kada e od nas uti – Za Vesnu Pusi i Jugoslaviju spremni!

Koliko god nas radi toga nazivala ustašama.

ZAPUŠTENNA CRKVA SV. STJEPANA "U SREDINI GRADA" (?)

Ivo Baši, Dubrovnik

Ne ete crkvu Sv. Stjepana baš na i na planovima Grada ili turisti kim vodi ima. Bizantski car Konstantin Porfirogenet (oko 949.) u djelu De administrando imperio ("O upravljanju carstvom") kaže da je od vremena preseljenja žitelja Salone u Raguzu prošlo petsto godina, te odmah nastavlja:

"U ovome gradu leži sv. Pankracij u crkvi sv. Stjepana, koja je u sredini grada".

Neki smatraju da je ovo ta crkva koja i danas nosi ime tog titulara. U Mjesecnoj ilustr. reviji "Dubrovnik", god. I, br. 8, Dubrovnik, 1929, Niko Gjivanovi (O otkopanim razvalinama crkve Sv. Stjepana, str. 278) kaže da su 1927. izvršena arheološka iskopanja "oko starozidina razvaljene drevne crkve sv. Stjepana prvomu enika u Dubrovniku, u gradskom dijelu zv. "Pustijerna" u "ulici Stulinoj" (u starini zv. "Gradi eva ulica"), a Ljubo Karaman (Iskopine u Sv. Stjepanu u Dubrovniku, str. 269) kaže:

"U dvorištu biskupskog sjemeništa strši, u svojim golim zidovima, na pô porušena i bez krova starinska crkva Sv. Stjepana".

Ona je ruinirana, vidno obrasla zelenilom i bez krova (ak i danas (nakon novih istraživanja 1997.). Mislim da bi se trebao obnoviti krov i u toj crkvi omogućiti obavljanje obreda i(li) smještaj dijela arheološkog lapidarija (nalaza iz te crkve i dr.). Na eni su i starokršanski ostaci, a obnove doduše ve ih bazilikalnih crkvi (pa i iz ranijih razdoblja) ukazuju na mogućnost zaravnjenog, kupastog (ili kasetiranog) stropa, te mogućnosti iskorištenja potkrovlja.

Za jednu prodaju kuće u starom Dubrovniku (rujan 1296.) kaže se da grani i na istoku s kućom Cernosi(ja), na zapadu s onom de Drincas(a), te na sjeverozapadu (a parte greci) s crkvom Sv. Stjepana i jugu s gradskom ulicom. U jednoj drugoj prodaji kuće (siječanj 1296.) kaže se da grani i na istoku s kućom ("ognjištem") dubrovačke nadbiskupije, na zapadu s kućom prezbitera (svećenika) Sv. Andrije, na sjevernoj (ili preciznije sjeverozapadnoj) strani ("od brda") s gradskom ulicom su-

elice kući i onih de Drincas(a), te na strani "od pučine" (znači od mora) s morskim stijenama (kamenima).

Sv. Stjepan († oko 35.) je bio Židov koji je postao jedan od prvih akona postavljenih da upravlja(ru) ranom crkvom u Jeruzalemu. Bio je optužen za blasfemiju (bogohuljenje), te je odgovorio optužbi propovjednikom obranom (Dj. 7, 2-52), ali su ga njegovi optužitelji, uključujući i Sv. Pavla (tada Savao), otpravili van grada i kamenicali do smrti, tako ga u inivši prvim kršćanskim mučenicima (26. prosinca).

Stjepan bijaše i papa († 257; blagdan 2. kolovoza), nadalje prvi kralj Maarske (975.-1038.), odgovoran za tamošnje utemeljenje kršćanstva (16. kolovoza), zatim saksonski misionarski biskup († oko 1075.) koji je mučen u Švedskoj (2. lipnja), pa (u Engleskoj rođen) suosniva cistercitskog reda (prezimenom Harding; † 1134.) koji je postao treći opat u Citeauxu (16. srpnja), te također i francuski pustinjač (1047.-1124.)

koji je nosio metalni prsni oklop (tik do njegove kože) i osnovao Red (od) Grandmonta (8. veljače).

Pa evo, da i mi malo "falimo" za 500 godina, kao što neki kažu da je to u inio bizantski car-pisac sredinom X. stoljeća. Dobro je usporediti neke svece i crkve u Rimu i Dubrovniku. Izme u 380. i 440. oko pola prvotnih manjih crkvi (domus ecclesiae) u Rimu zamijenile su velike bazilike. Sv. Sabina († oko 120.) je po legendi bila bogata rimska udovica koja je umrla za kršćansku vjeru tijekom vladavine rimskog cara Hadrijana (117.-138.), (svetkovina 29. kolovoza, u katoličkom kalendaru inače Glavosijek ili Mučeništvo Ivana Krstitelja). Sv. Sabina u Rimu je najbolje očuvani primjer bazilikalne crkve V. stoljeća (izgrađena između 422. i 432.). Kao što su i stupovi Sv. Klementa, oni u Sv. Sabini su spolija (umetci odranije), vjerojatno spašeni iz jednog starijeg izvora, budući da savršeno odgovaraju i pripadaju II. stoljeću. Na natpisu mozaika stoji da je crkvu izgradio Petar iz "Ilirije"

tijekom papinstva Celestina I. (422.-432.), a Liber Pontificalis kaže da ju je posvetio Siksto III. O uvana drvena vrata (18 prikaza od izvorno 28 panela) prikazuju scene iz Starog i Novog zavjeta. Neke od pretpostavki kažu da pri vrhu naznaen an el preporu a Bogu prikazane osobe od kojih bi jedna mogla biti Petar iz "Ilirije" ili ak Teodozije II. Eto, ovdje vidimo da su iz "periferije" (nepravredno nazvanih hrvatskih krajeva Dalmacije) ljudi išli graditi crkve u "centar" (Rim i dijelove Italskog poluotoka)!

Nazo nost Sv. Dominika u Rimu bolje je dokumentirana od one Sv. Franja, a isto se može re i za prvotna ustoli enja redova. Dominikanci su se smjestili u anti kom gradskom "titularu", lijepoj kasnoanti koj bazilici Sv. Sabini na Aventinu, podržavani od klerika koji su obavljali službu Božju i koji su održa(va)li zasigurno "brigu duša", dok je zamotan u magle legende boravak Sv. Franja kod hospicija [skloništa, ubožišta] kojeg su vo-

dili benediktinci Sv. Blaža (Vlaha) u Trastevere. Ono što je sigurno, kako bilo da bilo, franjevci su (što se ti e Rima) imali njihov prvi samostan u Trastevere, gdje se i danas uzdiže Sv. Franjo "na obali" (a Ripa). Tako su npr. u XIII. stolje u franjevci zamijenili benediktince u (samostanu) Sv. Marije u Arcoeliju i Sv. Vlaha u Trastevere. Barke plitkoga (plosnatoga) dna, u dokumentima nazivane sandalae, pristajale su i prenosile trgova ku robu iz Lazija, pa je tako samostan Sv. Tripuna na Marsovom polju primao prijevozninu od tri takve. S one strane obale Tibera šest pustijerni (pomoni h vrata; postierle) otvoreno je na zidinama koje su išle dužinom rijeke. Barkarijoli (ujedinjeni u udruženje krajem XI. stolje a) smjestili su svoje magazine u blizini novih gradskih etvrti izgra enih u blizini lu ica i pustijerni (pomoni h vrata). Tako je npr. 1010. sandalarius Ivan kupio lokal blizu posterula a Pila (blizu današnjeg trga - Piazza Nicosia).

I naselje starog Dubrovnika je vjerojatno nastalo oko samostana, prethodno na "uhodanim" ostatcima (stupova) Rimskog Carstva, a mislim da e se još otvoriti problem "središnjeg" dijela neke druge crkve Sv. Stjepana.

Boljševi kim gra evinskim lobijima jedinu "svetost" predstavlja visoka i napuhana cijena obnove, pa treba paziti da obnova bude korektna i u duhu onoga što taj objekt predstavlja u svojoj biti. Crkvu treba istražiti do "živca" (donjih tvrdih slojeva nakon ega nema arheoloških nalaza) kojeg diktiraju arheolozi, a ne površnost gra evinskih lobija. Pod treba poplo ati mramornim plo ama (uravno, a ne lakrdijaški ukoso kao u Vratima od Pila!) uz eventualnu mogućnost pristupa podzemnim slojevima. Eto, oni koji su gradili i oni koji obnavljaju završavaju po grobljima, a da su kojim slu ajem cijene obnove bile tolike u vrijeme gradnje, nikad (n)ig ne bi bilo izgra enog, pa ni zadnjih po ivališta.

SAMO ISTINA JE SVETA!

Akademik **Mirko Vidovi**, Pariz

Kao što god se kastrati na dvoru, npr. zadnjeg kineskog cara Pu Yi, nakon pada kineskog carstva, nisu mogli vratiti u stanje spolne normalnosti, tako ni koritari totalitarnih režima, koji su slijepo djelovali, ne stede i ni majku ni brata, po zapovijedima 'boga i batine', nisu u stanju ni shva ati ni prosu ivati nakon pada ideološko-politi ke tiranije kojoj su servilno služili.

Bilo bi to opasno samozavaravanje i pomisliti da su svi 'društveni i kulturni radnici' odjednom postali savjesni ljudi i poeli gledati na stvarnost po

zdravu razumu pa i na svoju mentalnu servilnost u samourušenom režimu koji je izvana davao dojam temeljite postojanosti, a urušio se je kao 'kula od karata'.

PITANJE: Naziru li se tragovi apriori zadanih shema 'histomata' i 'dijamata' u našoj sadašnjoj stvarnosti u Hrvatskoj, kako u politici, tako i u znanstvenom, kulturnom pa i javnom životu uop e? Osobito u sredstvima za javno priop avanje? Na to pitanje treba dati slojevit odgovor.

U zagreba kom glasilu 'Tomislav' u ljeto 1993. objavio sam

osamnaest analiti kih priloga s gledišta glavnog konceptora obnove hrvatske državne neovisnosti i Domovinskog rata. Tu se može pro itati i slijede e upozorenje:

Mi ne smijemo ni u emi sli iti na naše neprijatelje. Domovinski rat je obrambeni rat i on mora biti vo en po logici obrane ku nog praga, u skladu s me unarodnim pravom i s našom etikom svojstvenom mentalitetu povijesnog državotvornog naroda koji je s vjerom u Boga odživio svoju povijest. Jao onome tko svojevoljno po ini zlo ine i zvjerstva kao što to ine naši

neprijatelji! On e morati za svoja nedjela odgovarati osobno - pred pravednim sudom, i ni govora ne može biti da za i ija nedjela odgovara hrvatski narod u cjelini, niti e ta nedjela postati hipotekom za stabilnost i trajnost naše državne nezavisnosti! Jao onome tko na nas navu e novu hipoteku - povijest e ga zapamtiti kao šteto inu goru od neprijatelja!

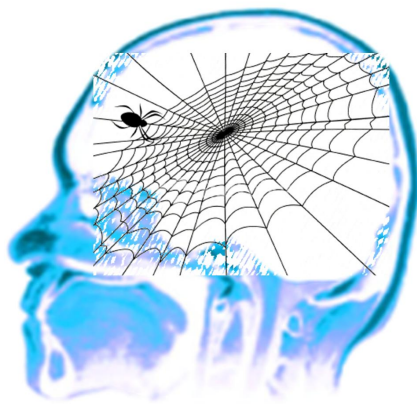
Istini za volju, tog na ela se je, od svih istaknutijih autoriteta držao samo kardinal Kuhari - upozoravaju i branitelje da ne smiju initi drugima ono što ne želimo da nam drugi ine, da ne ubijamo nevine ljude i ne rušimo njihovu imovinu.

No, uo i Referenduma za nezavisnosti od 19.5.1991., svi lijevi 'leaderi' su preko svih sredstava za javno priop avanje, tražili od hrvatskog naroda da - ne glasa za nezavisnost. Iziri ito su tražili da se Jugoslavija pretvori u konfederaciju i tako izbjegne sukob sa JNA i raznim paravojnim organizacijama koje su bile pod njezinom što otvorenijom što prikrivenijom komandom. U vrijeme kad je Stjepan Mesi bio - vrhovni komandant JNA.

No, hrvatski narod je dokazao svoju punu politiku zrelost i, uza sve prijetnje i rizike, glasao - za hrvatsku državnu nezavisnost!

No, ve prije Referenduma od 19.5.1991, srpski akademik Milorad Ekme i, objavio je u beogradskim 'Ve ernjim novostima' srbijanski plan za izgon iz Jugoslavije oko šest milijuna ne-Srba i uspostave na tom prostoru Velike Srbije. Ekme i je cini ki ustvrdio, da se svijet radi toga ne e upustiti u rat, pogotovu jer Austrija i Njema ka vapiju za jeftinom radnom snagom.

Pri a o 'krivici Hrvata' za ratna pustošenja koja su trajala do izbacivanja JNA iz Hrvatske i Bosne, nije bila samo proizvod logike Kalaji eve 'Teorije ogledala', nego li unaprijed smišljen plan za okrivljavanje ne-Srba da Srbima kane initi ono što su oni ve isplanirali protiv drugih. No, na žalost u tom ocrnjivanju je sudjelovao i veliki broj mentalnih kastrata iz propalog režima. Trebalo je sve što se je zbivalo na našem teritoriju na kojem je - iskljuivo! - djelovala Hrvatska vojska, zakleti dušmani i same ideje hrvatske državne samostalnosti malo po malo aktivirali su se u u Hrvatskoj i u crescendo osvojili sva glasila koja financira vlada, a i mnoga koja se financiraju uz 'pokrie' vlasti koje hrvatski narod nije izabrao da ruše i kleve u državu koju je sam narod stvorio i obranio.

Ti mentalni kastrati su istrošili svu svoju municiju, jer nemo gu e je dobiti rat s istinom. No, njima su uvelike pomogli i vrlo zagonetni profesionalni mitomani koji, izišli iz istih škola, misle dijalekti ki kao i otvoreni neprijatelji i s njima se nadme u u - laganju, nijekanju notorne istine i u obrani onih koji su svojom voljom po inili nedopustive stvari, ali pozivaju i se na 'prava hrvatskog naroda'.

Ni jedni ni drugi ne drže do toga da njihove laži ne e pro i u

savjesti svijeta, jer vanjski faktori su iz minute u minutu, specijalnim i vjerodostjonom kolektorima podataka i za oko i za uho - registrirali ama baš sve što se je doga alo na javnoj, a pogotovu na službenoj sceni. Ta sredstva ne e biti javnim svjedocima na su enju onima za koje se drži da su bilo planirali, bilo zapo-vjedili, bilo po inili zla nad koje se suci nadnose i u Den Haagu i po našim zemljama i grado-vima. No, podaci tih pabir enja na našem terenu mogu biti diskretno pokazani sucima da njihova savjest mogne - u punini ljudske privrženosti duhu istine - ustanoviti stupanj krivice i odrediti kaznu primjereno istini.

No, ni jedni ni drugi u toj suludoj utakmici nadlagivanje: Jedni - vi jeste!, a drugi - Nismo mi, nego vi!, itd., niti imaju plemenitog osje aja asti niti je kod ikoga priznaju i poštuju. No, mi smo krš ani i s time se i jedni i drugi hvale. Oni su otvoreno govorili o izolaciji, ako ne i istrijebljenju muslimana, koji Boga štiju bar toliko koliko i krš ani! Najve i blafematori su oni koji sebe smatraju malte ne 'vlasnicima gospodina Boga!' I u Kur'anu stoji, da su najgori ljudi oni koji lažu Bogom se zaklinju i.

Naša vjerska obveza je da se ispovijedimo, a ne da nije emo grijehe koji su ve javno poznati. U to ime i ljudi vjere, crkveni oci i ispovjednici, morali bi bar slijediti visoki uzor blagopokojnih hrvatskih kardinala, blaženog Alojzija Stepinca i pokojnog Franje Kuhari a. I re i jasno i razgovijetno i neprijateljskoj i svojoj vlasti, kao dio svoje vjerske obveze, da ni one laži koje dolaze izvana ni one koje sve sve više razmnožavaju, u funkciji prvih, iznutra - ne mogu pro i u našu povijest. Te bezo ne i podjednako štetne

laži moraju biti javno pobijane i filtrirane kao - opet! - nedjela pojedinih koji se izivljavaju, stvaraju i i dalje hipoteku koja bi - danas - mogla nanijeti ogromnu štetu Hrvatskoj u ostvarivanju uvjeta za euro-atlantske integra-

cije, da nije narodu odanih sinova koji su se odrekli svih benefcija i položaja, jer - nema ve e pla e i nagrade od dokaza nedodirljivosti asti i ugleda hrvatske nacije sredstvima istine!

Predstoji oštra i viteška borba savjesnih sinova svoje nacije sa sablastima zloduha prošlosti. Tu ne e biti nikakva kompromisa, jer sotona je lažov i ubojica, a istina je jedino sveta!

DOSTA NAM JE KOMUNISTA!

Branko Stojkovi , Bjelovar

U Hrvatskoj, krvavoj i strahovito potla enoj, po ela je oštra borba protiv (bivših) komunisti kih zlikovaca. Krajnje je vrijeme da Hrvati stanu na branik svoje domovine, u današnjim ozbiljnim i sudbonosnim vremenima. Mesi sigurno i polagano gura Hrvatsku u propast. Mi gra ani neprestano smo izloženi policijskom brutalnom nasilništvu. Za takve pojave nitko ne odgovara. Naprotiv svjedoci smo kako ti službenici krše zakon i zloupotrebljavaju svoj položaj. Dakle, upravo u ime doktrine koja režimski name e poseban in „policijske države“. Tako izgleda da sve što je hrvatsko treba uništiti, a sve što je od (bivših) komunisti treba lizati. Ne treba izgubiti iz vida sve precizne podatke o tome, kako su odre eni policajci prekršili ljudska prava i gra anске slobode.

U današnje vrijeme ljudi žele imati osobnu sigurnost, koju nemaju. Danas se nalazimo pred važnim pitanjem – kuda naše društvo ide. Gotovo da nikog nije briga ni za što. Politi ari nisu normalni. Furio Radin je predsjednik saborskog Odbora za ljudska prava, a zna se da je bio na „pederskim“ skupovima. I da on brani takvu (bolesnu nastranost) skupine ljudi. On kaže - da su novinari krivi za slu aj Mirjane Pukani . To je smiješno – novinari su stavili policijske lisice Mirjani Pukani , te ju na-

silno odveli na psihijatriju u „Vrap e“. Kolika je sloboda u Hrvatskoj vidi se i sa sjednice Vije a za nacionalnu sigurnost – gdje nitko od nazo nih nije postavio „ni jedno pitanje“ ravnatelju policije Marijanu Benku.

Dosta nam je Mesi evog razaranja naše "otadžbine". Mesi je (re eno je –simboli ki) natjerao Hrvate kao robove – da pjevaju; „Mi smo slobodna država!“ Politika i policija provode ideološku hegemoniju. Ogled koji je pred vama (ne)predstavlja prvi put – kako izvještaja nema o ovakvim stvarima. Jer mi Hrvati smo ve navikli na plja ke, teror, ugnjetavanje i druge oblike ponižavanja... Izgleda kod nas druga ija policija ne može ni postojati. Na sjednici Vije a za nacionalnu sigurnost, Marijan Benko, ravnatelj policije MUP-a samo se je smješkao i komotno ponašao. On nema odgovornosti, a izgleda ni osobne savjesti.

Ovo pismo posve ujem svim (nedužnim) žrtvama policijskog nasilja.

Politi ari jedni drugima pokrивaju kriminalne radnje. Sve ove pojave - propadanje naroda, samo su krajnje posljedice Mesi- eve politike. To stvarno izgleda kao da su isti igra i: Stjepan Mesi i Savo Štrbac. Hrvatske plja ke nisu od ju er. Hrvatski narod gladije i o ajan je od tla enja „ovih diktatora“. A Mesi- evim izdajama i sotonisti kim obe anjima nema kraja. Vrag je ljudima uzeo pamet. No, Hrvatima je jedina nada „štit“, koji ih jedino može spasiti. Ako se ne pobunimo protiv ovakvih gazda – nema nam budu nosti, nama i našoj djeci...

MAGLA I DIM ZAVNOH-a (1)

dr. sc. Tomislav Dragun

VJE NE ZAGONETKE ZAVNOH-a

Opet su nas, po tko zna koji put, poslije obilna objeda, onako uzležale na kau u, još mamurne, nesklone bilo kakvoj aktivnosti i uzbu enju, probudile ZAVNOH-ovske trube nastoje i u nas unižeti „neupitnu“ vjeru u postojanje ne ega, ega uop e nikada nije niti bilo, diviti se predstavi koja nikada nije niti odigrana, nego samo postaji u mašti svojih obožavatelja koji ju toliko željno o ekuju, koliko istodobno znaju da je rije o pukoj tlapnji, magli i dimu. Moglo bi se to donekle i prihvatiti, pa i podnijeti, kao svakodnevna ludakanja duhovno bolesnih i osaka enih pojedina ca, negdje na rubu društvenih zbivanja, ina e nevažnih spodoba svakom narodu i državi, kad se odatle ne bi pomaljali i dalekosežni zaklju ci o našem postojanju, o našoj prošlosti, pak i o našoj budu nosti. Kao, upravo taj nevidljivi i neuhvatljivi ZAVNOH, trebao bi biti temelj hrvatske državnosti, bez kojega ne samo da bi bilo teško zamisliti, kamo li ostvariti, samostalnu i nezavisnu hrvatsku državu, nego nje uop e ne bi ni bilo. Ne bi nikako moglo biti Republike Hrvatske, osim u obliku nekog neodre enog zemljopisnog pojma, neke regije, prvenstveno, umjetno nasa ene jugoslavenske državne tvorevine.

Štoviše, ta bajka postala je i službeno predvorjem hrvatskog ustava, a da njeni kreatori i promicatelji niukoliko nisu niti pokušali odgovoriti na nekoliko temeljnih pitanja:

1. Što bi to trebao biti ZAVNOH? Država, parlament,

vlada?

2. Tko ga je, kada i kako i na temelju ega utemeljio, pa onda i izabrao?

3. Na koji je na in, gdje i kako radio, odnosno djelovao?

4. Kakve je ustavne, zakonodavne i upravne akte donosio, proglašavao, doti no obnarodovao ih?

5. Gdje su, kada i s kojom snagom ti akti zaista, zbiljno i prakti no, provo eni i ostvarivani, na koga su se odnosili, tko ih je prihva ao i primjenjivao?

Odnosno:

6. Kad se je to, gdje i kako, makar i pukom izrijekom, ZAVNOH odredio hrvatski državotvorno?

7. Koje su to svjetske vlasti, države i državne tvorevine, ikada igdje spomenule ZAVNOH kao valjanu vlast smislom lan ka 1. Montevidejske konvencije u kojem se navode op epriva eni pravni kriteriji za državu, a koji glasi: "Država, kao osoba prema me unarodnom pravu, mora imati sljede e osobine: (a) stalno stanovništvo, (b) definirani teritorij, (c) vlast i (d) sposobnost da stvara odnose s drugim državama."

Kanimo nastavno poskidati sve te ZAVNOH-ovske maske kako bismo svi mogli vidjeti to lažno, i ružno, lice ša ice napuhanih hrvatskih „antifašista“, koji ustrajno hrvatskom narodu žele nametnuti svoje perverzne nazore s njihovom dnevnom primjenom u životu i u odnošajima me u ljudima. Da, naturiti ih Hrvatima kao sasvim normalnim osobama, kakve je ve svojom milošu stvorio Bog. I podario im, uz jasno nazne ene uvjete i krite-

rije, nadu u život vje ni.

IME SE TO HVALI LUKA BEBI ?

„Ve ernji list“ javlja:

„Pod pokroviteljstvom Hrvatskoga sabora u Oto cu je danas (13. lipnja 2004.) proslavljena 65. obljetnica Prvog zasjedanja ZAVNOH-a.“

Nazo an je bio, dakako, stari partijski i HDZ-ov radnik (i ratnik) na daleko poznati (i priznati, ali od koga) Luka Bebi . Tom prigodom utvrdio je sljede e:

1. odluke ZAVNOH-a imale su velik i dalekosežan zna aj u obrani hrvatske državnosti,

2. vode i hrvatski antifašisti i domoljubi, rukovode i se antifašisti kom borbom hrvatskog naroda i drugih gra na Hrvatske, u inili su tu asnu borbu sastavnim dijelom svjetske antifašisti ke koalicije,

3. nacionalni antifašisti ki parlament Hrvata bio je ZAVNOH iji je sljedbenik poratni kao i današnji Hrvatski sabor.

Gdje je tu govor o svezi ZAVNOH-a i hrvatske državnosti? I ime se ona dokazuje i potvr uje?

Trebalo bi, nema druge, na rije vjerovati asnom barba Luki. Nu, mi to ne mislimo initi. Radije emo zaviriti u knjige, pa pogledati što o svemu tomu kažu povijesne isprave. I to one jugo-komunisti ke.

Mogla bi nam se, u suprotnom, prebaciti pristranost. To bi nas jako pogodilo, u srce i u mozak. Stoga i ne emo. Kona no. Zašto bismo, uostalom?

Izvor: Uvod, Dr. Hodimir Sirotkovi – ZEMALJSKO ANTIFAŠISTI KO VIJE E NARODNOG OSLOBO ENJA HRVATSKE, II. knjiga, Institut za historiju radni kog pokreta Hrvatske, Zagreb, 1970., str. 7. i 8.

PARTIZANSKI SABOR INILA JE SAMO JEDNA OSOBA: DR. PAVLE GREGORI

„Iako je ZAVNOH sve do Tre eg zasjedanja u Topuskom formalno djelovao kao politiko predstavništvo narodnooslobodilačke borbe u Hrvatskoj, on ve nakon Drugog zasjedanja vrši de facto funkcije vrhovnog oegana narodne vlasti u oslobo enoj Hrvatskoj. Struktura organa ZAVNOH-a u razdoblju izme u Drugog i Tre eg zasjedanja izgledala je ovako: a) Plenum Vije a – 166 vije nika, b) Izvršni odbor – 15 vije nika, c) Tajništvo – 6 lanova, d) pojedini odjeli.“

„Pravilnik je predvi ao kolektivno djelovanje Izvršnog odbora. U praksi se to nije moglo provesti. Najve i dio lanova Izvršnog odbora imali su, uz svoje funkcije u odboru, i niz drugih dužnosti – partijskih, politiki kih ili vojnih – pa ve i dio vremena nisu boravili u sjedištu ZAVNOH-a. Zbog toga je glavni teret poslova pao na Tajništvo,

odnosno samog tajnika, agilnog dra Pavla Gregori a, koji zajedno s predstojnicima odjela rukovodi svim teku im poslovima u tom razdoblju.“

Izvor: Pismo Odjela za sudstvo i upravu ZAVNOH-a, 23. velja e 1944. – ZEMALJSKO ANTIFAŠISTI KO VIJE E NARODNOG OSLOBO ENJA HRVATSKE, II. knjiga, Institut za historiju radni kog pokreta Hrvatske, Zagreb, 1970., str. 192. i 194.

ODJELI NISU USTROJENI, NITI ŠTO RADE

„Okružni NOO Pokuplje. Iz ovog izvještaja od 1. II. 44 upravljenog Prop-odjelu se vidi, da NOO-i ne znaju, kako bi postupali sa štetnim elementima. Pojam disciplinske odgovornosti za njih ne postoji. Oni izvještavaju: 'Podpredsjednik kotarskog

NOO-a brani i zaštije razne usta ke razbojnik', a ni odatle se ne vidi, što je sa njim u njenjeno. Dakle treba im ukazati na disciplinsku odgovornost, na potrebu energinog iš enja NOO-a.“

„I kod ovog Okružnog NOO-a se vidi po njihovom izvještaju, da uop e nema rada odjela, da

odjeli nisu formirani i da niti razdioba rada nije provedena, kako treba. ak kažu i za Propodjel, da nije organiziran, koji je obi -no organiziran kod ostalih NOO-a. Iz njihova pak zapisnika sjed-nice proizlazi da radi samo gospodarstvo i da rade svi na gospodarstvu, te da se razmile po terenu. Tako se i cijela gos-podarska komisija nalazi na terenu. Tko onda i što onda radi u centru?“

„Okružni NOO Zagreb. Kod ovog NOO-a vide se iste pogreške kao i kod krapinskog. I on je samo politiko propagandni organ, a ne radni organ vlasti.“

Izvor: Pismo Odjela za sudstvo i upravu ZAVNOH-a, 23. velja e 1944. – ZEMALJSKO ANTIFAŠISTI KO VIJE E NARODNOG OSLOBO ENJA HRVATSKE, II. knjiga, Institut za historiju radni kog pokreta Hrvatske, Zagreb, 1970., str. 192. i 194.

PAVLE GREGORI

„Ro en je 18. oktobra 1892. godine u Zlataru, u Hrvatskom zagorju. Srednju školu je završio u Zagrebu, a studije medicine po eo u Gracu (1911—1914), ali ih je morao prekinuti zbog po etka prvog svjetskog rata. Mobiliziran je, kao sanitetski oficir, u austro-ugarsku vojsku. Poslat je na ruski front, gdje je, kod Pšemisla, ubrzo zarobljen. Kao zarobljenik, prijavio se za dobrovoljca (1916) u Srpski dobrovoljki korpus koji je u estvovao u borbama na Dobrudži. Posle februarske revolucije u Rusiji (1917), stupio je u rusku armiju, koju je ubrzo napustio i postao vojnik jugoslavenskog bataljona u Kijevu.“

Izvor:
www.slobodnajugoslavija.com“

64 GODINE OD BITKE KOD OBOROVA - 29. III. 1944. (2)

PRIPREME ZA NAPAD

Koncentracija neprijatelja uoči napada do polaznih položaja:

a) u noći 28. na 29. III. oko 1 sat po ponoći i zapažena je jedna kolona gerilaca i Nijemaca, kako kreću od pravca Bjelovara i Vrbovca. Prošla je kroz Ivani Grad u jutra ujutro od oko 1.500 ljudi.

b) jedna kolona od oko 400 vojnika izdvojila se od gerilaca i Nijemaca, koji su prošli kroz Ivani Grad i krenula cestom prema selu Prerovcu,

c) druga kolona u jutra ujutro od 500 ljudi iz posade u Križevcima – Vrbovcu – Bjelovaru zaposjela je potok rječica od Dugog Mosta prema selu Prevlaci sve do mosta Bratine,

d) treća kolona na 8 kamiona, jednim bornim kolima, 3 topa i baca ima u jutra ujutro od 100 ljudi, krenula je cestom prema selu Prerovcu,

e) dijelovi gerilskih jedinica dolazili su iz pravca Vrbovca, Bož-

jakovine, Lupoglava, Preseke, Breške Grede i Trbovca u jutra ujutro od oko 500 ljudi,

f) od Dugog Sela nastupala je jedna satnija ustaša i gestapovaca u jutra ujutro od 70 ljudi,

g) istim pravcem nastupala je jedna satnija Nijemaca od 120 ljudi,

h) lijevu obalu Save, uz samo korito, od Dubrovnika, pa sve do Rupe, zaposjeli su ustaše iz Martinjske Vesi u jutra ujutro od 220 ljudi,

i) desnu obalu rijeke Save neprijatelje je zaposjeo u noći 28. na 29. III. izvršivši raspored minobacača i teških mitraljeza tako, da koncentriranom vatrom tu je sam nasip Save i onemogućio partizanima prijelaz preko rijeke na drugu obalu i korištenje tog nasipa u borbi s neprijateljem, koji nastupa od strane Dugog Sela i sa sjeverne strane, odnosno gornjeg toka rijeke Save u jutra ujutro od 2.000 ljudi.

Neprijateljska komanda sa radio-

stanicom, koja je rukovodila koncentracijom jedinica za napad i samim napadom, nalazila se je u Božjakovini u zgradama poljoprivrednog dobra i na koti dva kilometra sjeverozapadno od željezničke stanice Božjakovina prema selu Hrebincu.

Štab, koji je rukovodio gerilskim jedinicama, nalazio se u Sisku. U Sisku se nalazio i stožer II pothvatnog područja I zbornog područja Zagreb. Pročelnik pothvatnog područja bio je general Dragojlov. Za gerilske jedinice, koje su zaposjele desnu obalu potoka rječica, neposredna komanda sa radio-stanicom smjestila se u štaglju Šepić Josipa – „Trgovca“ iz Trbovca.

Neprijateljske snage iz pravca Dugog Sela, na selu s jednim vodom biciklista, nastupale su veći u noći 28. na 29. III. u pravcu Preseke. Biciklisti kada pret hodnica izbila je odmah na nasip Save i nasipom krenula u pravcu sela Preseka. Kolone bi-

ciklista po ele su se ve kod se- rnje Posavine i iz okolice Dugog
la Rugvice razvijati u strelja ki Sela od 300 vojnika.
lanac i zaokruživati Preseku.

dr. sc. Tomislav Dragun na ulazu u baraku gdje su partizani „pripremali“ mjesno pu anstvo prije bacanja pogubljenih uljudi u Savu

Iza njih nastupila je jedna sat-
nija gestapovaca, jedna satnija
Nijemaca i satnija ustaša iz Go-

Borci II Moslava ke brigade pri-
mje ivali su te no i 28. na 28. III
da se na desnij obali Save vrše
neki sumnjivi pokreti, da svjet-

lucaju elektri ne lampice, da se
nešto i netko kre e. Ovo se
moglo zapaziti tim bolje onda,
kad su sad tamni, sad svijetli i
sivi oblaci prekrili nebo, koje je
ina e bilo puno zvijezda,

Iako su borci i njihove starješine
o ekivali doga aje najavljene
za 29. III, obilazili položaje,
bdjeli te no i, ipak su se
za udili da se i na drugoj obali
Save nešto zbiva, da je vrlo
živo, da je sve u pokretu.

Što se to doga a, pitali su se.

Tako se našla brigada Posav-
skog odreda, svi vije nici ZAV-
NOH-a, kursisti u Pre nom, OK,
KK i organi narodne vlasti u ob-
ru u, koji je u dulje promjeru bio
dug 9 kilometara, a u užem 3
kilometra, zaklju no s rijekom
Savom.

Izvor: „Bitka kod Oborova“,
Milan Brunovi i Tomo Sovi ,
Udruženje boraca NOR Op ine
Dugo Selo, 1965., str. 78., 83. i
84.

OBOROVO 1900 - 1925 (1)

vl . Stjepan Levani , župnik u
Oborovu

PREDGOVOR (1)

Povijest župe Svetoj Jurja i Ja-
kova Ap. u ovom kratkom povi-
jesnom pregledu ispunjena je
mnogim doga ajima, razli itim
ljudima rodom iz ovog kraja ili
doseljenicima ...

U tekstu pred nama zapisana
su zbivanja, gradnje, u enja,
život u zemljoradnji, sto arstvu
... 1900. do 1925. godine. Na-
kon toga slijedi „pregršt“ doga-
aja i zbivanja. Godine 1925. do
1936. osnovano je u mjestu
vatrogasno društvo i veterinar-
ska ambulanta koja je obuhva-
ala 23 naselja. Ing. Dr. Oto

Kester, profesor Veterinarskog
fakulteta u Zagrebu osnivanjem
prve veterinarske bolnice u Ju-
goslaviji 1936. godine dao je
nov i trajan smjer veterinarstvu
naše zemlje. To potvr uje ispis
na spomeniku ing. Dr. Oti Keste-
ru podignutom 1936. godine
pred veterinarskom ambulan-
tom u Oborovu s potpisom: „Dru-
štvo veterinara Hrvatske“. la-
novi vatrogasnog društva i vete-
rinarska ambulanta uvaju mno-
ge pribilježbe o osniva ima i o
hvalevrijednim radovima. Nije
ovjek velik po centimetrima
ve po dobroti koju vidimo u nje-
govim djelima.

Okoliš Oborova je lijep. Drve e
kestena je posa eno u središtu

sela prije drugoga svjetskog ra-
ta. Posadio ga je ondašnji u i-
telj Franjo Gaži, što potvr uje
da je u itelj djecu u io rije ima,
a odrasle djelima.

Na mjestu današnje pošte bila
je op ina koja je ugašena u dru-
gom svjetskom ratu. Kroz ratno
vrijeme 1943. do 1945. godine
u spaljenoj školskoj zgradi smje-
stila je svoj poslovni prostor par-
tizanska grupa ... Stara zidana
škola spaljena je 1943. g., a
poslije rata je izgra ena nova
zgrada. U njoj je u školske u i-
onice, namješten i ured za mati-
ara. Iz župnog ureda oduzete
su mati ne knjige, koje do da-
nas nisu vra ene, i stavljene u
mati ni ured.

Poslije Drugog svjetskog rata 1949. g. Stanka Matoica, župnika oborovskog nakon obavljene vjenanja „jer etiri para mladenaca nije bilo vjenano kod matara kako nalažu novi propisi“, „državna služba“ osudila je na odsluženje zatvorske kazne („dvije godine logora“). Župnik a opljaka je i

zapaljena ... Upravu nad župom preuzeo je župnik iz Savskog Narta, Ante Mili i ... Godine 1956. i 1957. zbog političkih prilika „bila je borba za vjeronauk u crkvenome prostoru“ ...

Djeca iz Novaka Oborovskih išla su u osnovnu školu smještenu u Rugvici, a otkada auto-

busi postaju prijevozno sredstvo, sva djeca iz župe Oborovo od 17. travnja 1969. g. idu u Rugvi ku školu. Osnovna škola u Oborovu prestala je raditi 1969. godine. Sada je to nenaseljena zgrada sa zaraslom travom po dvorištu ...

NIKADA DOVRŠENA PRIČA: ŠUBIĆI, FRANKOPANI I ZRINSKI (1)

Darko pl. Prebeg, akovec

STARODALMATINSKO NASELJE BRIBIR

(Crtice iz povijesti obitelji knezova Šubi i Bribirskih)

Bijaše po mom skromnom mišljenju s po etaka ovog internet-skog povijesnog feljtona, a neposredno prije značajnijeg predstavljanja mikropovijesti Hrvatske kroz njezine najveće sinove plemi koga podrijetla i one druge te njihove mnogobrojne posjede na kojima su ostavili svoj stoljetni trag za sve nadolazeće generacije svojih potomaka, ali i hrvatskog nacionalnog bita uopće, sasvim u redu pripomenuti tek neke sitnije crtice iz onih svekolikih krupnijih crta povijesti ljudi, događaja i krajeva, a koji su u ta stara vremena inili njihovu makropovijest, obitavajui s njima i oko njih kao suvremenici i dešavaju i se u istom vremenu i prostoru tih zaista odavno minulih čajti. Bijaše to prvenstveno neophodno i potrebno, kako bi čitatelj barem donekle bio upoznat s tim zaista nevjerovatno ogromnim fondom suhog zлата vrijednih povijesnih podataka, koji su nastali na hrvatskim prostorima kroz naše prebogate nacional-

ne povijesti. Bijaše sasvim logično pokušati opisati i one najbliže nam susjedne, nehrvatske, europske i svjetske povijesne izvornice, koje su stalno okruživale sudionike ovih naših priča iz davnina, a svojim postojanjem itekako posredno ili neposredno mijenjale tokove i sudbine naših vrljih predaka te time svakako i nas samih. Zato se iskreno nadam, kako će vam sve to što od sada kanim na ovom mjestu izpričovijedati, na neki način biti novo i pouzdanije te se zanimaju im strpljenjem po etički pratiti ono ustvari najbitnije, zbog čega je svo ovo i postalo pričom iz davnina svekolike hrvatske povijesti. Dakle, da krenem.

A saga ova o jednoj velikoj legendi, ustvari svoje iskonske korijene počinje plesti u nekadašnjem starom gradu Bribiru, danas malom dalmatinskom naselju u Šibensko-kninskoj županiji s jedva nekih 50-tak stanovnika. Otuda pa sve do širokog krajolika kojim se bu na rijeka Krka preko mnogobrojnih svojih slapova, sve jednog ljepšeg od drugog, ulijeva u Jadransko more pri gradi i Skradinu, sve to bijaše nekada pradomovina knezova Bribirskih. A cijelu svoju povijesnu veličinu započeli oni plesti još u vremena kralja Tomislava upravo u svom znamenitom Bribir-gradu. Nažalost, nisu nam povijesnim vrelima ostala zabilježena sva imena

1-1 Bribir, dalmatinsko naselje u šibenskom zaljevu

Bribiraca iz 10. st. No, prije svega jedno kratko objašnjenje. Izraz sam "saga", kojim će biti protkano i popraćeno cijelo ovo moje pripovijedanje u nastavku, odabrao namjerno i ciljano. Naime, ta riječ ustvari označava pojam za staroskandinavske junake prije o postojećim, ali i onim mitskim osobama iz legendi te događajima iz njihove svakodnevnice i povijesti. Učinilo mi se spontano vrlo razumnim, da i svoja kazivanja malo oplemenim kakvim mitom i legendom, jer uz dužno poštovanje prema mnogim eminentnim povjesničarima hrvatske prošlosti, mislim kako je ipak zbog prevelike vremenske udaljenosti kroz prohujala stoljeća, još podosta toga odavno već prepušteno tek dobroj ljudskoj mašti. Zato je saga baš onaj pravi naziv mojih razmišljanja. Nisam naime imao namjeru opterećivati čitatelja prevelikom dozom onih suhoparnih povijesnih razlaganja tipa "zašto ili listinama tim i tim se to dokazuje ili ne" i tome sl. Namjera mi bijaše tek onako publicistički ispričati jednu zanimljivu priču iz hrvatskih davnina. Uglavnom, mjesto gdje je Bribir udaljeno oko etnaest kilometara sjeverozapadno od primorskog grada Šibenika i tridesetak od grada Šibenika. I baš tu, na istaknutoj prostranoj uzvisini, imena Bribirska glavica, koja se kao dobra vila zaštitnica nadvila nad bribirskim zalemljem, površine oko 72.000 m² i nekih 300 metara nadmorske visine, kao da je sve i započelo. Tamo negdje oko vrlo daleke 1066. godine, kada se po prvi puta u hrvatskoj povijesti spominju Bribirci. No, krenimo ipak još dublje u povijest toga kraja. Do sada otkriveni arheološki nalazi jasno svjedoče, kako se najstariji, dakle oni pretpovijesni tragovi života u ovome kraju vežu uz jedno polje nedaleko od rje-

ice Bribirice, gdje su pronađeni ostaci naselja iz mladolikog kamenog doba. Najznačajniji spomenici odavno prohujalih vremena nalaze se na spomenutoj glavici iznad samoga sela, koja je sigurno bila naseljena najkasnije početkom 1. tisućljeća prije nove ere (pr.n.e.). Do dolaska Rimljana ovo naselje je živjelo kao utvrđena liburnska gradina, a već u 1. stoljeću nove ere (st.n.e.) opasana je jakim zidanim bedemima i stiče status municipija te se naziva Municipium Varvariae. Nakon prosperiteta u prvom stoljeću ima Varvaria u vrijeme one druge velike seobe naroda proživljava teške dane, kao i ostala naselja na području prostrane rimske imperije.

Še shvatiti i opisati na in života predaka ovoga dalmatinskog podneblja. A kontinuitet života na ovom prostoru može se vremenski pratiti od kasnog bronanog i ranog željeznog doba (za okolicu i ranije npr. Kriva a), kroz antiku, srednji vijek pa do najnovijeg vremena. Naselje je imalo značajni strateški značaj, pogotovo u srednjem vijeku, kada je Bribir zajedno sa srednjovjekovnom utvrdom Ostrovića, kontrolirao klanac Planićnik kuda i dan danas prolazi važna prometna komunikacija između mora i kontinenta, Knin–Zadar. Na onda pristupačnom prostoru se vremenom razvilo gradinsko naselje naroda Liburna, koje je pripadalo željeznom kulturnom dobu.

1-2 Bribirska glavica utvrda knezova Šubića

Ovaj prekrasni arheološki lokalitet nulte kategorije ili „Hrvatska Troja“, kako ga neki stručnjaci rado nazivaju zbog višestrukih arheoloških i povijesnih slojeva, djelomice je devastiran tijekom Domovinskog rata, a kameni ulomci ranije pronađeni na Bribirskoj glavici za vrijeme srpske okupacije su dosta uništeni i razbacani uokolo. No, srećom je preostalo još mnogo značajnih predpovijesnih, antičkih i srednjovjekovnih nalaza s osnovama kojih je donekle to nije mogu-

Tome svjedoče pronađeni ostaci suhozidina, željeznodobne keramike i nakita. Život se na samoj Gradini nastavlja u helenističkom i rimskom razdoblju, ali i u njenom podnožju, gdje se odvijao oko villa rustica, tada tipičnih i danas povijesno gledano vrlo poznatih gospodarskih imanja bogatijih i višenjih osoba toga vremena. Otuda je zaostao i onaj najstariji rimski naziv današnjeg seoca Bribir, Varvaria (ili Arberia). Nedaleko stajao je i starorimsko mjesto imenom

Asseria (Podgrađe), a valjda i stari grad Rog uz ušeni Roški slap rijeke Krke. Otkriveni spomenici govore o veoma bogatom materijalnom i duhovnom životu naselja iz rimskog doba. Pronađeni su i tragovi iz helenističkog i ranobizantskog doba te ranog srednjeg vijeka. Od 12-15. st. utvrda Ostrovica je u vlasti daleko najpoznatijih i najmoćnijih bribirskih knezova, Šubića. Na gradini je i podignuta Šubićeva utvrda.

1-3 Bribirska glavica starorimsko kupalište

Njihove moćne tvrđave Bribir i Ostrovica su tako stoljeća imali štiti provale iz unutrašnjosti Hrvatske i Bosne, od antičkih vremena sve do tursko-mletačkih ratova. Sam Bribir obiluje brojnim ostacima iz doba Liburna. To svakako nagovještava, da Liburnska Varvaria nije bila samo obična utvrda kao mnoge druge, nego je svojom strukturom ukazivala na početke gradske urbanizacije i kao takva se razlikovala od ostalih naselja. Ona antička Varvaria bijaše opasana vrstom zidina s tri strane, dok ju je s juga branila visoka, nepristupa litica. „Kiklopski“ se njezini bedemi vide i dan danas. Debljina zidova na pojedinim mjestima iznosi i dva metra. U grad se ulazilo kroz dvojna vrata i izvorni fragmenti

postoje i danas. Najvažniji ostaci, od onih stvarno mnogobrojnih koji se nalaze na Bribirskoj glavici, dijelovi su rimske vile urbane te potpuno sačuvana cisterna za vodu na području zvanom Dola, odmah ispod crkve sv. Marije i dijela franjevačkog samostana. Otkriveni su podovi od opeke, fragmenti zidnog slikarstva, ulomci keramike, individualne kupke urešene zaista impresivnim podnim mozaicima i razni drugi predmeti.

Na položaju zvanom Tjeme nalazna je i druga vodna cisterna te hipokaust. Utvrđeno je, kako je na tom prostoru nekada davno bilo središte javnog života s forumom, hramom i drugim urbanim građevinama. Iz razdoba

ranog kršćanstva otkrivena je podzemna grobnica, kripta s tragovima svoda u koju su bila položena dva sarkofaga. Rimsku Varvariu razorili su dijelom najprije Istočni Goti sredinom 6. st. Prodorom Avara i Slavena stotinjak godina kasnije, bitke u potpunosti razorena. A uz ovaj prastari kraj, kojega još od stoljeća nastanjuju Hrvati, povezani su župani Bribirski, poznatiji kasnije kao knezovi i banovi Šubići, tada jedna od najmoćnijih hrvatskih plemićkih i vladarskih obitelji. Sa zatečenim starosjediocima oni zapoinju stvarati potpuno novo hrvatsko i dalmatinsko društvo. Početkom 9. st. osnivaju ranofeudalnu kneževinu Hrvatsku te na mjestu stare antičke Varvarie grade svoj novi kastrum, nazvavši ga imenom Bribir. Tu je kasnije i upravo prema tom imenu nazvana, nastati moćna Bribirska županija. Ona bijaše jedna od onih prvih jedanaest povijesno najstarijih hrvatskih županija.

Poznati bizantski car, povjesničar i pisac Konstantin VII. Porfirogenet, u svom djelu „De administrando impero“ iz polovice 10. st., spominje ovu županiju pod imenom Brebera. Pritom još navodi i susjedne joj županije, Kninsku, Sidrašku i

1-4 Bribirska glavica starorimski mozaik

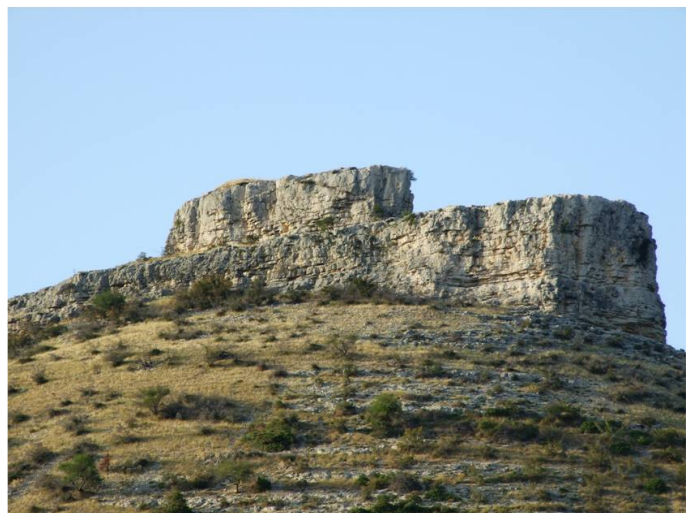
Ninsku. Tijekom 11. st. u pojedinim darovnicama hrvatskih kraljeva, kao vladari moćnog Bribira te upravnog i sudskog središta spomenute županije, spominju se Bribirci i to najprije kao župani, a potom i knezovi te obnašatelji različitih važnijih funkcija na dvoru. Tome je nesumnjivo doprinijela njihova apsolutna kontrola iznimno važne bibrirske tvrđave, tvrdog grada Ostrovice, a time i cijeloga toga kraja na vrlo širokom pojasu od našeg plavog mora do predivne rijeke Krke. Samo urbano naselje Bribir imalo je vrlo važan strateški značaj, pogotovo u srednjem vijeku. A spomenuta se ostrova kao utvrda imenom Gradina, danas neprepoznatljivim ruševinama svojim, smjestila na brijegu, koji se gordo uzdiže nad plodnim nizinskim predjelima s usporednim lancima blagih i na izgled valovitih okolnih uzvišenja iznad današnjeg sela Ostrvica, nedaleko Benkovca. Tek joj sjeverno krilo zaklanja ovo brdo Bukovica. Onda bijaše u sastavu županije bibrirske. Taj je grad nekada bio povijesno vrlo znamenit, jer se za njega otimaše ugarsko-hrvatski kraljevi, mletački duždevi te mnogi bosanski vladari. Bedemi

mu bijahu vrsti i visoki s velikom okruglom kulom u središnjem prostoru. Najveća je atrakcija i svakako rijetko viđena zanimljivost, da tvrđavu nije izgradio ovjek, već ju je samom stvorila majka priroda od kamena. Naravno, ono ostalo njemu bitno za kakav takav siguran i ugodan život odradile su ljudske ruke. Izraziti su primjer ovoj tvrđavi u živom kamenu isklesane stubbe uokolo središnje kule. Ostrova se po prvi puta spominje u drugoj polovici 12. st. Tako je grčki povjesnik Cinnamus zapisao, kako je oko godine 1168. bizantski car Emanuel osvojio veliki dio ondašnjih Hrvatske i Dalmacije. Tom prilikom on nabroja mnoge pokorene gradove, a među njima i Ostrovcu. Sama ta činjenica daje za vjerovati, kako grad onda bijaše već poznat ondašnjem svijetu, jer kroničari toga vremena nisu tek tako bilježili baš svako „barbarsko“ mjesto, pogotovo što je već ina njihovih djela svoj konačni oblik uglavnom dobivala u gradu Carigradu (Konstantinopol), tada svojevrsnom središtu kulture i znanosti, uz ostalo naravno. Ime je grada ostalo upisano u hrvatskoj povijesti i godine 1198., kada se hr-

vatski herceg Andrija vraćao iz uspješnog rata protiv Srba i žitelja Huma kod grada Zadra pa se putem njegova vojska odmarala neko vrijeme podno tvrde Ostrovice (tada Ostroviča, u 15. st. Ostrovizza). Pritom se grad spominje kao „castrum“ što nam daje vjerodostojni podatak o tome, kako je već tada ista bila utvrđena. Tko su bili oni njezini najstariji gospodari i mogu li prvotni graditelji nije ostalo povijesno zapamteno, ali se prvi poznati spomeni toga tipa vežu upravo uz knezove Bibrirske. Tako su upravo njihovi gradovi Bribir i Ostrova, tada glavne utvrde na jedinom kvalitetnom putu iz primorja prema hrvatskom kontinentu, stoljećima štitali ovaj cijeli kraj od mnogobrojnih pokušaja raznih vojnih i pljačkarskih provala iz unutrašnjosti Hrvatske i Bosne. Upravo ti utvrđeni gradovi, zajedno još s biskupskim primorskim gradićem Skradinom, postaju jezgro ogromnog povijesnog uspona svekolike hrvatske i kneških Bibriraca.

1-5 Bibrirska glavica šestolisna crkva

1-6 Ostrova utvrda knezova Šubića

ROBIJAŠKI ZAPISI JULIJUSA BARANOVSKOG (1)

Ulomci iz knjige: Julius Baranovski – ZATVORSKA I SIBIRSKA SJE ANJA (1926-1957), Stvarnost, Zagreb, 1980.

Razlozi:

Nakon promjene hrvatskog Kaznenog zakona istragu e voditi Državno odvjetništvo, a ne sud.

Evo primjera koji pokazuje kako to vodi.

Ovu knjigu posve ujem borcima za slobodu i socijalizam

Autor

Julius Jemeljanovi Baranovski, premda porijeklom Ukrajinac, zapravo je naše gore list. U ovoj našoj zemlji se rodio i ona mu je domovina. Nakon dugog izbjavanja, vratio se ku i. Jedan je od one malobrojne grupe naših drugova koji su, re eno sažeto, prošli strahote staljinskih istki, napatili se u nebrojenim zatvorima i logorima i došli u zemlju 1956. i 1957. godine, kao jedini preživjeli od nikad potpuno utvr enog broja umrlih, zatu enih i strijeljanih ili jednostavno, u SSSR-u nestalih lanova jugoslavenske Komunisti ke partije za Staljinove vladavine.

* * *

Baranovski e uvijek ponovo napisati ili izre i gotovo ve napatmet znanu strašnu ra unicu svoga života: dvadeset i dvije godine proveo je u zatvorima, u logorima i izgnanstvu Sibira. Sedam puta je prošao iskušenja istrage. etiri puta je su en bez dokaza i krivice na duge godine uza, a jednom i na smrt, da bi mu to zamijenili doživotnom robijom.

Bio je zato enik dva velika staljinska logora i u šesnaest „logorskih to aka“ koje su predstavljale posebne logorske cjeline.

Bio je prvi put zatvoren u SSSR-u još 1926. godine. Ali put njegova stradanja po eo je tek u Kalinjnu 1937, da bi se preko Arhangelska, preko najudaljenijih sjevernih dijelova Sibira, izvršio negdje kod Vladivostoka na Dalekom istoku poslije dva-deset godina.

dotadašnjeg života malo je što obe avao. Samo nevolje. Imao sam dvije snažne ruke, nešto odje e, obu arski alat i zanat. Bio sam obespravljen ovjek, po nacionalnosti Ukrajinac, rodom iz Prnjavora u Bosni, gdje su se moji pokojni roditelji nastanili još u XIX stolje u. Bra a i sestre bili su mi rasuti po svijetu. Nigdje ku e ni ku išta. Bio sam bez imovine, gotovo bez domovine, postolar bez posla, odrpani polupismeni radnik, nitko i ništa.

Julius Baranovski (sjedi treći slijeva) u vojsci, Zagreb, 1924–1925. godine

Baranovski je pedantno izra u-nao da je prošao ukupno devetnaest zatvora. Izbrojio je ukupno 85 svojih molbi i žalbi kojima je tražio da bude oslobo en kazne zbog nepostoje ih krivica.

Iz predgovora Jože Vlahovi a, str. VI. I VII.

U jesen 1926. bile su mi dvadeset dvije godine. Živio sam u siromašnoj, zaostaloj zemlji, u nekakvom tužnom Kraljevstvu Srba, Hrvata i Slovenaca, u državi bez ovje nosti.

Tek sam izišao iz kasarne Tridesetog artiljerijskog puka u Zagrebu, gdje sam odslužio redoviti kadrovski rok. Vukao sam svoj glomazni drveni kofer i razmišljao. Saldo moga kratkoga

Bio sam, doduše, poznat, ali policiji. Ipak, nisam se osje ao nesretnim. Ono što danas može nekome zvu ati suho i formalno, meni je u to vrijeme bilo nešto najdragocjenije: pripadao sam Partiji.

I sada još pamtim taj iznenadni val topline i radosti koju sam osjetio kad su me drugovi, koji su me prije dvije godine primili u ilegalnu KPJ, obavijestili da je donijeta odluka o mom odlasku na školovanje u Sovjetski Savez. Datum odlaska – što prije. Dokumenti – nesre eni. Sredstva – pedeset ameri kih dolara.

Cit. str. 7

GOSPODARSKI RAST I ODRŽIVI RAZVOJ (II. dio)

Naja Šebalj, predsjednica Hrvatske europske stranke

MARX JE RIJEŠIO PROBLEM TRBUHA ALI NIJE RJEŠIO VIŠAK VRIJEDNOSTI. KOJI JE PRORA UN RH, PRORA UN DRŽAVNE VRIJEDNOSTI?

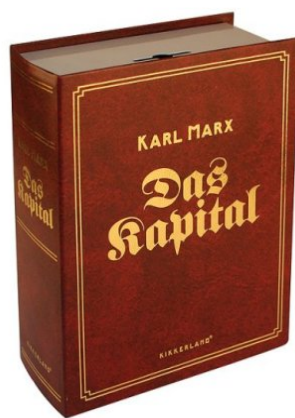
S ovjekom po inje povijest, a povijest je rezultat ovjekova odnosa prema prirodi. Korijen ovjeka je klju objašnjenja povijesti i društva.. Stvaranje ovjeka i njegovog svijeta je povijesni proces koji je koncipiran na materijalnom razvoju – proizvodnji, stvaranje materijalnih sredstava za zadovoljenje svih ljudskih potreba, te duhovne vrijednosti društva u cijelosti.

Dijalektika ovjeka je, da bi preživio mora proizvoditi, da bi proizvodio mora se udruživati u različite oblike zajedništva – zadruge, udruge, poduzeća, obiteljska imanja i razna poljoprivredna poduzeća. Cilj cjelokupne gospodarstvene politike je dobivanje što boljih rezultata gospodarskog djelovanja u svim segmentima društva, a za ostvarivanje takvih rezultata potrebno je osiguranje ispravnosti dokumentacije (poslovnih isprava), kod čega metodologija obraduna ne ovisi o ovjeku već sustavno zakonskim utemeljenim pokazateljima zasnovanim po Algoritmu Kapitala. Ovijek kroz društveni razvoj ostvaruje pravo na život i rad, nasljeđuje oblikuje zajednicu, oblikuje društveni, politički i duhovni razvoj sve po Algoritmu Kapitala.

Današnje društvo - vlada premla je usmjerena ka razvoju povezivanja i organiziranja stanovništva kroz gospodarstvene interese, jer pojedine neetičke skupine takvu razvojnu politiku

podvrgavaju osobnim interesima. Zbog nepravilnosti takvih interesnih skupina u provedbi privatizacije, pretvorbe i drugih nepravilnih postupaka imamo posljedice: gubljenje gospodarskog suvereniteta, potom nacionalnog i kulturnog identiteta.

Zato se moramo probuditi iz stanja kukanja, šutnje ili straha, jer imamo samo jednu domovinu i stoga tražimo i naglašavamo da pripadamo europskoj odrednici koja se kreće na relaciji stvaralaštva Pariz-Be - Prag-Berlin-Pariz. Oduprijeti se razvijanju i realizaciji liberalizacije privatizacije i privatizacije trgovina (sva domaća roba postaje skupa, a stanovništvo sve više siromašiji, podmičivanje političara postaje vitalna nacionalna sramota, smanjuje se opća potrošnja stanovništva, a posebno za nezaposlene, mirovinsko, zdravstveno, obrazovanje itd.) sve to dovodi do nestanka domaćeg gospodarstva i država mora kupovati na svjetskim tržištima, otvaraju se granice opijumskih ratova, opada moć kupovine kod stanovništva i država se po inje prodavati u besćenje.

Svatko za sebe mora ići u borbu suzbijanja opće globalizacije i primjenjivati načela uzajamnog poštivanja, te naše društvo postati novo društvo novih druš-

tvenih odnosa. Zato treba prihvatiti novu spoznaju o kapitalu i novcu koju im nudi naš hrvatski inovacijski društveni proizvod „Algoritam Kapitala“ ili ispravne interesne računice. Na taj način ostvaruju se europski standardi i uspostavlja se pravosudni sustav. Algoritam kapitala je Evanjelje u ekonomiji.

Primjenom novog obradunskog sustava – Standardnog kontnog plana po Algoritmu kapitala, poštujuemo Zakon dvojnosti (temeljni zakon razvitka ovjeka i njegove zajednice). Država postaje organizirana kao veliko poduzeće, ona postaje korporativna, u kojoj su njezini građani zaposleni. Korporativna država najveću pozornost daje znatnosti, koristi vlastiti kapital i vlastiti novac, utvrđuje izvor vlastitog novca te se s time poštuju Ustav RH članak 91. „Državni prihodi i rashodi utvrđuju u državnom proračunu. U zakonu o primjeni traži financijska sredstva, moraju se predvidjeti njihovi izvori.“

Osnivaju se središnje nacionalne banke za izvandomovinsku Hrvatsku, za praćenje programa useljenja i repatrijacije. Donosi se zakon o obiteljskim planama.

„U moj san, a koji to i nije, spada i to da se ne smijemo bojati ničega, jer tko se boji nije u stanju malo zastati, te izreče ono što želi, a to je upravo ono najgore. Takvo ponašanje nekih olakšava vukovima posao da mirno pojeduju ovce, te i sami postanu ovčama. Ako se stvorive skupina ljudi koji se ne boje, tada neustrašivi vukove mogu rastjerati i samim smijehom, ako se uopće vukovi i

MANTEO

en.wikipedia.org - odabrao
Zlatko Dužanec, Kanada

Manteo je bio pripadnik američkog starosjedilačkog plemena "CROATAN", te je bio presudan za komuniciranje između Engleza i starosjedilaca tijekom ranih putovanja Sir Waltera Raleigha i istraživanja Novog Svijeta. Odnos između Mantea i Engleza služi kao rani primjer pozitivnih rasnih i kulturalnih odnosa u Americi. Manteo je bio povjerljivi prijatelj, uštelj, i vodi engleskim naseljenicima, a pri njemu je ostao odan svome starosjedilačkom narodu tijekom rane američke povijesti, kada su odnosi Engleza i starosjedilaca bili izrazito nestabilni.

Manteo je bio koristan Englezima na više načina. Bio im je vodič i prevoditelj na engleski. Manteo i Englezi su imali mogućnost jedni druge podučavati o svojoj kulturi i jeziku. Manteo je povremeno bio i posrednik između Engleza i starosjedilaca. Zbog svog položaja među Englezima, te zbog miroljubive komunikacije, često su ga smatrali izdajnikom, jer su starosjedinci smatrali da im nije lojalan. Iako je Manteo najbolji primjer odnosa između Engleza i Indijanaca, i neki drugi starosjedinci su bili u prijateljskim odnosima s Englezima, kao Wanchese i Toway.

SPOROVI

Manteo je bio uključen u nekoliko napada 1587. godine. Starosjedinci su obavijestili Engleze da im je nekoliko ljudi ubijeno. Kako bi se osvetili, Englezi su pokušali organizirati napad na skupinu za koju su vjerovali da je odgovorna za smrti Engleza, Roanoke. Međutim, Englezi su zapravo zabunom ubili nekoliko pripadnika plemena Croatan. U napadu je bila uključena i Manteova majka koja je bila vođa plemena Croatana. Kao posrednik između Engleza i starosjedilaca, te zbog odanosti Englezima, Manteo je uhapšen između dvije suprotne strane, Engleza i starosjedilaca, te je mogao razumijeti gledišta obje strane.

Na tu vjeru vjerojatno ga je preobratio Sir Walter Raleigh. Manteo je vjerojatno pomagao Englezima da preobrate starosjedioce na kršćanstvo.

U SAD-u, u Sjevernoj Karolini postoji grad Manteo koji je po njemu dobio ime.

CROATAN

Croatan je američko starosjedilačko pleme, koje je živjelo u obalnom području današnje Sjeverne Karoline, u području koje se danas zove Dare County (okrug).

Sada izumrli, bili su dio naroda Algonquian. Bili su u dobrim odnosima s engleskim naseljenicima Roanoke kolonije. Suvremeno pleme Lumbee tvrdi da potječe od Croatana.

Zlatko Dužanec sa suprugom

RELIGIJA

Manteo je priznat kao prvi američki starosjedilac koji je postao anglikanski kršćanin, a

RAZLIKOVNI RJEČNIK IZMEĐU HRVATSKOG JEZIKA I SRPSKOG JEZIKA (10. dio)

HRVATSKI JEZIK SASTOJI SE OD TRI DIJALEKTA: akavskog dijalekta-(ikavski, ekavski, ijekavski izgovori), Kajkavskog dijalekta-(ekavski, ijekavski izgovori) i Štokavskog dijalekta-(ikavski, ekavski, ijekavski izgovori). Osnovica za službeni standard u HRVATSKOM KNJIŽEVNOM JEZIKU je Štokavski dijalekt ijekavskog izgovora oplemenjen s fondom rije i Kajkavskog i akavskog dijalekta.

SRPSKI JEZIK SASTOJI SE OD DVA DIJALEKTA: Štokavskog dijalekta-(ekavski, ijekavski) i Torla kog dijalekta-(ekavski). Osnovni standard za SRPSKI KNJIŽEVNI JEZIK je štokavski dijalekt ekavskog izgovora oplemenjen Torla kim dijalektom.

HRVATSKI JEZIK

dražest

kri ati; kri e i

kri ave boje, kri av

držalo, držalja

druk ije, (?) druga ije

drugamo: Idemo nekamo drugamo...

cesta; cestovna mreža

cest(ov)ni

družba

drvarnica

drvarna

drvo, G: drva, D: drvu

dupsti; izdupsti

sme e

smetlari, smetlište

smetište

gnojivo, gnojiti

dud; dud

dugonja

gumb

puce (lok), puceta (zbirna imenica)

dugodnevnica, solsticij

– (engl. ginger)

SRPSKI JEZIK

draž: Njena draž bila je u njenoj neposrednosti...

dre ati; dre e i

dre ave boje, dre av

drška

druga ije

drugde: Idemo negde drugde...

drum; put; cesta; putna/drumska mreža

Bosna, Krajina: cesta

drumski

družina, društvo

drvara

drvara

drvo, G: drveta, D: drvetu

dubiti; izdubiti: Dubiti drvo...

ubre, sme e

ubretari, ubrište; sme ari, smetlari;

smetlište, smetište

ubrište, smetlište

ubrivo (fertilizator), ubriti (fertilizovati)

dud (kao biljka); dudinja (plod duda);

dugajlija

dugme

dugme, dugmad (zbirna imenica)

dugodnevnica, solsticijum

umbir

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

RANA JESEN

Sunce je postajalo sve slabije, blijede, a na zelenom lišću započeli se javljati žuti i rumenkasti obrubi. U onim tihim krajiškim sumračjima zapadala je iznad modrih planina golema krvava sunčeva kugla.

Proboravio je Laudon svoje dane u radu i na vježbama, ali kada se iznad konfina radali oni sjetni i gotovo sablasni sutoni, sjedio je bunički zapovjednik pokraj rastvorenog prozora, pušio lulu s dugim kamišem i bio je vidljivo udubljen u neke tmurne i teške misli.

Nikada se nije nikome odao; bio je suviše šutljive naravi, nije tražio ni savjeta ni utjehe, i u tim ranojesenskim sutonima naložio je svom služaku da ga nitko ne smije smetati u njegovim večernjim odmorima.

Tako je nazivao te sate iza zalaza sunca, i da je tkogod mogao zaviriti u njegove misli, vidio bi, da se njima provlači sjena trnovačke gospođice. Divna slika, ali teža od mramornog kipa.

Isprva se i nešto došaptavalo, pogovaralo o izostancima Laudonovih pohoda u Trnovac, ali kako vrijeme briše i najveće događaje, zaboravili su ljudi na subotnja daleka jašenja buničkog majora.

Smatrali ga čudakom i pustili da živi tim svojim osamljenim i šutljivim životom. Bili su zadovoljni s njegovim radom bio je nesumnji-

vo pravedan, iako strog, pa ako je i posljednji Graničar došao do buničkog zapovjednika, svaka je njegova pravedna molba bila uslišana.

Jedne večeri rumenila se zapadajuća kugla na svom zapadu; oko nekih osamljenih stabala crnila se sitna prašina pčelinjih rojeva; a Laudon je sjedio pokraj prozora i razmišljao:

- „Kako je život čudan! ... Nižu se dani kao zavoji na nekom dosadnom putu! ... Očekuje čovjek neke nove vidike, a kada sunce ponovno svane, rađaju se opet isti prizori!“

Mislio je Laudon, zar ne bi bilo i ljepše i ugodnije da je ipak ostao u Beču. Živio bi teško od „Halbsolda“, prepisivao neke spise, odilazio svake večeri u onaj vrtić alserske gostionice, pa iako bi i tamo bio nezadovoljan, ne bi mu se barem to dogodilo, da ga u samoćama tišti pomisao na jednu lijepu ženu.

Uzdahnio je nerazumljivo:

- „Trnovačka Ružo! ... Die Rose von Ternowatz!“

Na pustom tržiću ispred komande prolazio je stari graničarski časnik Došen, podupirući se o krupni štap, i kako se starčić zagledao na zapovjednikov prozor, pojavila se u Laudonovim mislima čudna želja da dovikne tom čovjeku i pođe s njim u malu večernju šetnju.

Ogledao se Došen na Laudona začuđeno. Znalo se je, da u večerima nema razgovora s buničkim zapovjednikom, ali kada je Laudon opetovao svoj pozdrav i doviknuo da će sići u prizemlje, mrmljao je stari Došen u svojim mislima:

- „Tko zna što se dogodilo? ... Možda mi ima i nešto važna reći, a možda mu i samome dojadila vječna samoća?“

Za čas-dva i Laudon je izašao iz komande, rukujući se sa starim satnikom:

- Idete u vašu večernju šetnju, zar ne? ... Dopustite mi da vas pratim?

- Da, gospodine majore! ... Eto, dolazi jesen, vrijeme brzo prolazi, opustjet će šuma, pobijelit će naše planine, i tko zna hoću li ih ikad više vidjeti zelene! ... U mojim godinama je varava i sutrašnja zora, a kamo li tek buduće proljeće! ... I zato idem da se nagledam tog našeg kraja! ... Poznam svako stablo, poznam svaki ka-

men, pa iako sam ih stotine puta vidio, opet su mi dragi kada se ponovno s njima susrećem! ... I kao da govorim s njima ... Svi su moji već odavna pomrli, a prirodno kao da ostaje vječno mlada!

Vidio je Laudon da se taj stari satnik slabo osvrće na život i na sve ono što ga okružuje, i da živi jedino u nekim svojim uspomjenama. Promatrao ga često na tim njegovim osamljenim šetnjama.

Osmjehnuo se nekako tugljivo i usporedio i sebe s tim starim Graničarom. Zar se i on, Laudon, ima čemu drugome nadati? Zar nije i on već prošao svoj glavni dio životnoga puta?

Zar ne luta i on u nekim samim uspomjenama? I na Rusiju, i na Friedricha, i na Beč gdje je vjerovao u neku veliku budućnost, a sve te njegove velike osnove svršile su s jednim procesom pred ratnim sudom. I s jednim možda najnepravednijom osudom u vojničkoj historiji.

A onda je došao i onaj slučaj sa signorom Salviatijem, audijencija kod svemoćnog Kaunitza, ponovni carski dekret i put u taj tužni i zaboravljeni kraj.

I tu, gdje smrt vreba iza svakog kamena, gdje ljudi oru s puškom na ramenu, gdje mali lazareti zaustavljaju kugu iz dalekih istočnih krajeva, tu se javilo ono čudno i tajanstveno zvono, koje je i u njemu probudilo toliko lijepih i čarobnih sanjarija.

Vjerovao je, da će se i ovdje saviti neko porodično gnijezdo; vjerovao je da se sreća

može naći i u zabačenim samoćama; probudilo se u njemu neko čudno čuvstvo, koje ga gonilo da se makar sakriveno zagledava u zrcalo, i kao da je neka strašna ruka, ruka sudbine, razbila to varavo ogledalo.

I da nije otišao u Trnovac, tko zna ne bi li u tom turobnom konfinu bio ipak zadovoljan? Radio bi od zore do noći, našao bi i neki krug prijatelja, probdilo i po koju noć u časničkoj terevenki i čekao na čas, kada će ga zvati i kada će ga trebati.

Vjerovao je Laudon uvijek u taj čas, vjerovao kao što vjeruju svi ljudi puni snage i čvrste volje, ali kada je one subote našao trnovačku kuriju praznu, bez bijele golubice, posumnjao je i u neki svoj veliki čas.

Ogledao se na starog Došena, pa iako je osjećao potrebu da se bilo kome izjada, promrmljao je s vidljivo izrazitim okomitim borama na čelu:

- Moj satniče, nitko ne zna što donáša sutrašnja zora! ... A možda i ne će ništa novo donijeti? ... Ali čovjek ipak očekuje kao i onaj putnik koji luta nepoznatom cestom!

Stari Došen spominjao je kod te njihove večernje šetnje razne svoje uspomene, zastajali su kod nekih graničarskih koliba, ispričavao male historije onih ljudi, koji su nekoć živjeli u tim zgradicama, radali djecu, radovali se, tugovali, pokazali starije, a mnogi od njih i nestajao tko zna na kojem bojištu:

- Rasijali su naši svoje kosti po čitavome svijetu! ... Mno-

gima se i ne zna za njihove grobove. ... A mi, koji smo ostali, mi se ipak vraćamo u taj naš konfin i sretni smo kod pomisli da će nas pokopati pokraj one crkve, u kojoj su nas nekoć i krstili, gospodine majore!

Laudon je nenadano zapitao:

- A da li ste vi bili i oženjeni, satniče?

Ogledao se starac na Laudona:

- Oženjen? ... Ne, gospodine! ... Do pedesete vukli me s jednog bojišta na drugo, a kada sam se vratio u konfin, bio sam već prestar. ... I tako je grana ostala bez lišća!

Zapitao ga Laudon s neka-ko neobično živim pogledom:

- I zar vam tamo, u tuđini, nije nikada zastalo oko na nekoj djevojci?

- Zastalo? – zamisli se stari satnik. – Bilo je to davno i čemu da vama o tome govorim?

- Govorite, satniče! ... I da li bi bili sretni da vam je grana procvjetala?

- Sretan? ... Možda? ... Ali bilo je tako suđeno, a sudbina je uvijek jača!

- I ljubili ste? – začulo se muklo Laudonovo pitanje.

- Tko bi si mislio da ću od vas čuti to pitanje!

- Zar nisam i ja čovjek? – zastao je Laudon, zagledavši se u starca.

- Jeste, ali kao da se tuđite od ljudi!

Laudon nije dalje ispitivao.

Bilo mu je jasno da i taj stari satnik ima neku svoju tu-galjivu priču. I tko zna kada i gdje se to dogodilo!

Bilo mu je jasno da je i taj starac nekoć ljubio. Govorili mu o tom starčevi uzdasi i one čudesne riječi, koje su zvučile kao drhtaji neke ras-pukle strune.

Mislio je, hodajući sporim korakom:

- „I tko zna, ne će li moj ži-vot proteći takvim putem? ... I doći će vrijeme kada ću i ja čeznuti za nekim livlan-dskim obiteljskim iman-jcem! ... Za crkvicom od cr-vene cigle i sanjariti kao dr-htavi starčić o rukavinskoj trnovačkoj kuriji, daleko na jugu od mog zavičaja!“

Goleme krvave kugle nestalo je iza planina, iznad kraji-ne spuštala se tama, a s da-leko rasi-janih selišta javljali se noćni laveži.

Vraćali se spram Bunića i na nekom raskršću velike ceste i malog poljskog puta susreli čudnu noćnu povor-ku. Seljačka volovska kola, a na njima crno obojeni li-jes.

Pet-šest ljudi pratilo je taj čudni sprovod.

Zapitao je Laudon:

- Koga vozite, ljudi?

- Ne znamo! – slijedio je odgovor.

- Ne znate? – začudio se bu-nički major.

Čovjek je nastavljao:

- Našli smo ga na granici. ... Možda je bio neki trgo-vac? ... Možda i skitnica? ... Pretražili smo ga i nema na njemu nikakve rane! ... Uza se nema nikakvih papira, i kako ne znamo da li je kr-štena duša, odredio je naš stražmeštar, da ga pokopa-

mo u noći. ... Pokopat ćemo ga izvan cintona!

Stari se satnik prekrizio, a Laudon je zamrmeljao:

- Pokopajte ga na groblju! ... Bio tko bio, oni se drugi ne će buniti!

Krenuo je taj čudni sprovod, a onda je Došen nena-dano zapitao:

- Vi ste me, gospodine majo-re, zapitali za čudne stvari! Jest, ljubio sam! ... A smi-jem li i ja vas nešto zapitati?

- Govorite, Došen!

- I ja sam bio u vašim godi-nama. ... I ja sam se tuđio od ljudi. ... I tko zna, nije li i u vašim mislima jedna žena?

Nastavit će se ...

The arrival of Ernest Gideon baron of Laudon

Requirements and expected benefits (2)

Afforestation should be performed also in the field. We should continue with afforestation of Vedro polje in whole, and than we should build narrow (about 50 m) forest lines along Krbava field, and these lines should be placed on weaker soil and next to bigger rivers.

Afforestation of fields and hills should bring benefits for soil and also for climate. It would prevent the influence of strong winds, and partly it would improve thermal relations. Better conditions for agriculture and livestock farming would be created. Even though, it would reduce pasture areas, but it would more benefits in longer perspective."

Anyhow, it is the only way to populate this area. In contrary, it would be human desert, where people are just passing through.

Buni used to be captaincy, and Buni 's community had 6.000 people. "Krbava village Buni got in 1864 new church instead of the old one. And the old one was built by Gideon Laudon in 1743. It was built for 30.000 forints, and the money came from War ministry foundation in Vienna, which was established by Laudon as a memory on his two children that died in Buni . The church is made out of carved stone that was brought from quarry near Debelo Brdo. The stone was carved by carpenters from coast, and the church was built by italian bricklayers. There was cript for Laudon's two children next to church, on the left side. It is known that he lost his son when he was on border guard. Buni village is as old as Krbava and Udbina, and it was second biggest village in Krbava field, together with its old fort and church. Whole area was under Turks until the final liberation in 1689. Before turkish occupation, Buni was mentioned in 1486 as property next to the estate of Nikola Frankopan."

JOŠ O POSTU

fra Petar Fili, OFM, Zagreb

"Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se trapimo ako ti ne znaš?"

Gle, u dan kad postite poslove nalazite i na posao gonite radnike svoje.

Gle, vi postite da se prepirete i sva ate i da pesnicom bijete siromahe. Ne postite više kao

danas, i ut e vam se glas u visini!

Zar je meni takav post po volji u dan kad se ovjek trapi?

Spuštati kao rogoz glavu k zemlji, sterati pada se kostrijet i pepeo, ho eš li to zvati postom i danom ugodnim Jahvi?

Ovo je post koji mi je po volji, rije je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene, puštati na slobodu potla ene, slomiti sve jarmove; podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj besku nike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi.

Tad e sinut' poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje e tvoje brzo procvasti.

Pred tobom e i i tvoja pravda, a Slava Jahvina bit e ti zalaznicom. Vikneš li, Jahve e ti odgovorit, kad zavapiš, re i e: "Evo me!" Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu, dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potla enog, tvoja e svjetlost zasjati u tmni i tama e tvoja kao podne postati, Jahve e te vodit' bez prestanka, sitit e te u sušnim krajevima.

On e krijepit' kosti tvoje i bit eš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši. I ti eš gradit' na starim razvalinama, di i eš temelje budu ih koljena. Zvat e te popravlja em pukotina i obnoviteljem cesta do naselja.

KAKO PREPOZNATI VOLJU BOŽJU?

fra Petar Fili, OFM, Zagreb

1. Cilj duhovnih vježbi: tražiti i prona i volju Božju, otkriti O ev plan sa mnom, prepoznati svoje zvanje, talente, karizme, otkriti osobni identitet i ostvariti ga u Bogu, ostvariti svoj život sa svime što jesam i što imam...

Da bih mogao sve to ostvariti moram se susresti s Bogom. U tom susretu otkrit u pravu vrijednost života; što zna i živjeti s Kristom, u Kristu i po Kristu; otkrit u svoje mjesto u

društvu i Crkvi i uraditi ono što samo ja mogu uraditi.

2. Da bi susret s Bogom bio autentni an treba:

a) na podru ju intelekta prihvatiti istinite i dobre misli;

b) na podru ju volje o istiti se od želja koje mogu biti pogubne.

c) na podru ju nagona treba se osloba ati pokreta koji nisu dobri.

d) na podru ju osjeaja na i

ravnotežu izme u hladnog racio-nalizma ovisnosti o emocijama.

3. Naše je bi e obdareno mnogim darovima i mogu nostima. Mi nismo gospodari nego samo upravitelji dobara. Treba svime upravljati po Božjoj namisli.

4. Da bismo rasli u slobodi:

a) moramo se osloba ati egoisti nog, bolesnog kruženja oko sebe;

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rodj. Takši

Sladoled od okolade

Sastojine za sladoled:

3 jaja,
6 žlica šećera,
10 dkg čokolade i,
2 dcl vrhnja.

Izrada sladoleda:

Od 3 bjelanjka istući čvrsti snijeg.

Izmiješati 3 žumanjka sa 6 žlica šećera i 10 dkg otopljene čokolade.

Dodati 2 dcl vrhnja.

Lagano umiješati snijeg od bjelanjaka.

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

Napomena:

Sladoled možete praviti i od voća.

Umjesto 10 dkg čokolade, potrebno je staviti 1/2 kg voća (jagoda, malina i sl.)

Ukoliko pravite sladoled od banana, umjesto 10 dkg čokolade stavite tri veće banane i sok jednog limuna.

TOPLICA d.o.o.

Nemojte da na naš e-mail dostavljate Glasnik.

*Toplica d.o.o.
toplicas@eunet.yu*

GOTOVINA: UISTINU UHI EN ILI KAMUFLIRANA PREDAJA?

Hm, ovo je stari lanak naše Ivanice objavljen krajem 2005. na brojnim desni arskim portalima pod njenim francuskim pseudonimom "Christophe Dolbeau"...

Zanimljivije od ovog lanka s podacima i tezama koje su svakome poznate i logi ne bi bilo saznati pravu Ivanicu ulogu u toj "dogovorenoj ili kamufliranoj predaji"...

Lako je sad Ivanici pljuvati na Nenada Ivankovića i njegovu knjigu kao na putokaz, a zaboraviti na njen intervju s pripadnikom IRA-e i navodnim organizatorom Gotovininog bijega u Italiju i Francusku, izvjesnim "Tonyjem Cascarinom" (riječ je tako jer o prigodnom pseudonimu, a ne o pravom imenu), a koji je intervju prethodio Gotovininom uhićenju i navodno baš bio onaj odlučuju i trag koji je POA-u doveo do generala Gotovine i njegovog zakloništa na Kanarskim otocima...

Pritom nikako ne treba zanemariti ni podatak koji je Carla del Ponte navela u svojoj knjizi "Lov, ja i ratni zločinci" da je s Antom Gotovinom prilikom uhićenja bila i jedna lijepa žena koju je nazvala španjolska policija prikrila navodno zbog zaštite njene i Gotovine privatnosti... Je li ta lijepa žena koja se zatekla s Gotovinom u trenutku njegova uhićenja bila baš naša Ivanica ili neka druga agentica POA-e koja je trebala osigurati da Gotovininu "dogovorena ili kamuflirana predaja", prođe baš onako kako su se to dogovorili hrvatska vlada i Carla del Ponte?!

*Orsat
orsatdbk@yahoo.com*

TI ATEISTI KI ŠAMANI

Toma!

Zanimljivo je ovo Vaše pismo Dijani. Sve enik o kojem govorite svojim životom je dokazao onu Isusovu: 'Duh je taj koji život daje, tijelo ne vrijedi ništa'.

Jedna hrvatska borbena pjesma to prevodi u snagu sudbine: 'nema smrti do sudnjega dana'.

Sad kad Zlatko Tomić i Ljudevit Gaj XX. stoljeća - umire sam i zaboravljen, vrijeme je da se podsjetimo da je taj li ki div nadživio svoje gušitelje dušom i sve naše dušmane: oni su duhom umrli, a Zlatko

se duhom rade ovih sati - za vječnost. Tamo, u sutrašnjem mentalnom stanju ljudskog roda, a u biti toga i Hrvatske, vampirima nema mjesta.

Blago njemu.

No, što se Vaše pobjede nad luđacima, premundurenima u 'psihijatre' tiče, sjetite se tko su bili: Dr Karabaji, Dr Radovan Karadžić, Dr Jovan Rašković itd.

Ti ateisti ki šamani održavaju neku vrstu prašumskog kulta 'vadu' - sami sebe smatraju savršenima (tvrde i otvoreno da nemaju ni vjere ni duše), a onda iz ideološko-političkih razloga - ubijaju 'Boga u ljudima' i zamračuju savjest onih koji 'nisu podobni' za vampirski sustav i u Hrvatskoj.

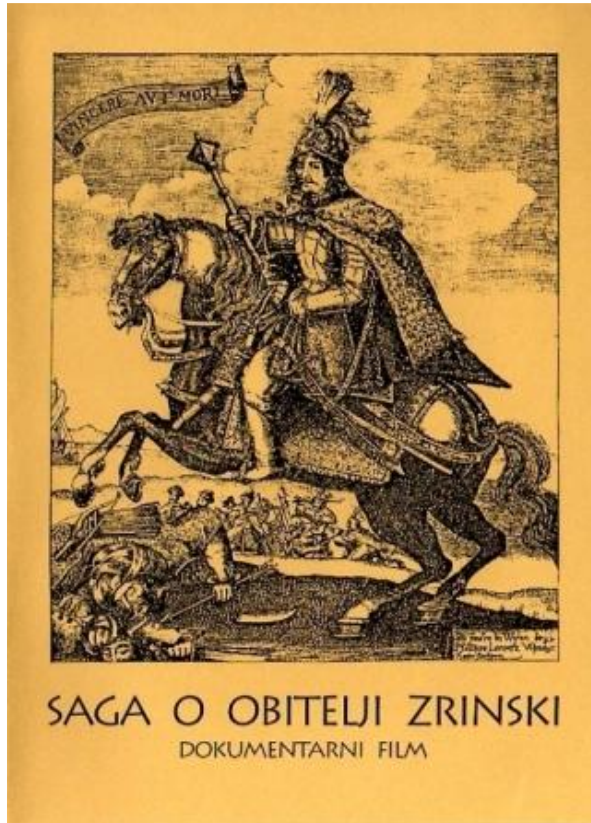
No, Vi ste doživjeli da pravedan sud vas prizna kao ovjeka koji djeluje po zdravu razumu, a one koji su vas htjeli poniziti i rasovjetiti, ipso facto i zaobilaznom terminologijom - ukinio je onim što oni jesu bili i ostali - pavlovizirana udovista za koja je zdrav razum 'opasna društvena bolest'. Hrvatska će uskoro biti od njih - izlije ena!

S poštovanjem Vaš

*Akademik Mirko Vidović
lucienne.vidovic@wanadoo.fr*

Obavijest

SAGA **O OBITELJI ZRINSKI** Dokumentarni film

Sadržaj:

Film prikazuje gotovo 700 godina života i djelovanja nekoliko povijesno najvećih hrvatskih plemićkih obitelji. Počinje sa županima Bribirskim u 60-tim godinama XI. stoljeća pa preko knezova i banova Subića te znamenitih krčkih knezova, kasnije poznatijih kao Frankopani. Posebno predstavlja lozu grofova i banova Zrinskih do trećine XVIII. stoljeća.

Saga o obitelji Zrinski vjerno je ogledalo napaćene hrvatske prošlosti kroz prohujala vremena. Film je sniman na autentičnim lokacijama.

Glazba:

Četiri godišnja doba, Antonio Vivaldi
Hrvatski barokni ansambl, barokna violina Laura Vadjon

Trajanje 75 minuta

Scenarij i režija: Darko pl. Prebeg
Kontakt: 00385-40-364.621, 364.537
Produkcija: Varaždinska televizija
Proizvodnja: srpanj 2005.

Možete pogledati na internetskoj televiziji:
www.svakovamdobro.hr

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Nakladnik:
Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković